

ΛΑΜΔΑ

Μηνιαίο Περιοδικό της Ημαθίας

Σέλι 3-5 Πηγάδια "Σλάλομ" εκσυγχρονισμού

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΒΕΡΟΙΑ

Κωστας Στεφανακης

μια ζωή
με χορδές
και πλήκτρα

οι αμμοληψίες
"τρώνε"
τον Αλιάκμονα

Κεντρική Βιβλιοθήκη Αλιάκμονα

www.imathia.com

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ & ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Βερμίου 6 - Βέροια Τηλ.-Fax: (0331) 72106
Βενιζέλου 35 - Βέροια Τηλ.-Fax (0331) 62333

επισκεφθείτε μας

www.imathia.com

ΑΣΚΛ

αστιγματισμός;

ΕΑΟΒΒ

μυωπία;

ΟΕΚΒΑΥΔΙ

πρεσβυωπία:

Σ Δ Η Ε Ν Ο Λ Σ
Ο Π Τ Ι Κ Α

Γυαλιά οράσεως και ηλίου • φακοί επαφή

Ο Π Τ Ι Κ Α
Σ Α Β Β Α Τ Δ Η

ΒΕΡΟΙΑ
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 1
τηλ.: (0331) 20335

Δημόσια Βιβλιοθήκη
ΝΑΟΥΣΑ
ΧΡΙΣΤΟΔ. ΛΑΝΑΡΑ 1
τηλ.: (0332) 26686

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 2
& ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ 1
τηλ.: (031) 870.282

Ώθηση στο χειμερινό τουρισμό

Επιχείρηση τουριστικής ανάπτυξης πρόκειται να ιδρύσει σύντομα η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ημαθίας, κατά το πρότυπο των δημοτικών επιχειρήσεων (πολιτισμού κ.α.). Ο Νομός μας, κατ' εξοχήν τουριστικός, με πόλους έλξης τη Βεργίνα, το Σέλι, τα 3-5 Πηγάδια αλλά και πολλές άλλες περιοχές (την παλιά Βέροια, την περιοχή Λευκαδίων, τον Άγιο Νικόλαο Νάουσας κ.λ.π.), χρειαζόταν μια τέτοια, μη κερδοσκοπική, επιχείρηση που θα σχεδιάζει, θα προβάλλει αλλά και θα συντονίζει τα δρώμενα του τουριστικού τομέα σε επίπεδο Νομού. Και κυρίως θα παρακολουθεί και θα υλοποιεί - όπου χρειάζεται - την εφαρμογή προγραμμάτων τουριστικού ενδιαφέροντος, μη αποκλειομένων και των προγραμμάτων για την δημιουργία υποδομών στον αγροτουρισμό αλλά και στο χειμερινό τουρισμό.

Πρόσφατα είδε το φως της δημοσιότητας Ευρωπαϊκή έκθεση, όπου η Ελλάδα κατατάσσεται στις χώρες με το χαμηλότερο επίπεδο από πλευράς δημιουργίας υποδομών στο χειμερινό τουρισμό. Η Τουρκία, η Ισπανία, η Ιταλία και άλλες ανταγωνιστικές χώρες είναι δύο και τρεις φορές περισσότερο αναπτυγμένες από την χώρα μας σ' αυτό τον τομέα.

Ευκαιρίες, λοιπόν, για την παραπέρα ανάπτυξη του χειμερινού τουρισμού, θα δώσει η δημιουργούμενη Νομαρχιακή Επιχείρηση Τουριστικής Ανάπτυξης.

ΟΙ ΕΚΔΟΤΕΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 6. Ο "Φαγωμένος" από αμμοληψίες Αλιάκμονας
- 12. Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά στην παλιά Βέροια
- 18. "Σλάλομ" εκσυγχρονισμού σε 3-5 Πηγάδια και Σέλι
- 24. Κων/νος Στεφανάκης
Από Πρόεδρος, Δήμαρχος;
- 28. Νερόμυλοι της Βεργίνας
- 32. "Τρέχει" η γέφυρα Κουλούρας - Μελίκης
- 34. Επτέλους Δημαρχείο!
- 36. Αντώνης Σουσάμογλου
Παναγιώτης Τροχόπουλος
- 42. Ιγκόρ Φωτόπουλος
Ένας Ημαθιώτης φωτογραφίζει τον Αμαζόνιο
- 48. Μητροπολίτης
Πολύκαρπος Σακελλαρόπουλος
- 52. Βιβλίο-Ημερολόγιο
- 54. Χρονογάφημα
- 56. Συνταγή
- 60. Κουλούρια

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΑΦΟΙ ΠΑΤΣΙΚΑ Ε.Ε.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΕΡΟΙΑ
Ελ. Βενιζέλου 10 59100 Βέροια
Τηλ. 0331 66913-61160 Fax 0331 66913
e-mail: laosver@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Μιχάλης Ζ. Πατσίκας
ΣΥΝΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Αναστάσιος Ζ. Πατσίκας

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ
Σόφη Γκαγκούση
Κώστας Παναγιωτίδης

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
(στο τεύχος αυτό)
Δημήτρης Καρολίδης
Έλσα Φανάρα
Χαρούλα Ουσουλιτζόγλου
Γιώργος Καλογήρου
Κατερίνα Παπαγεωργίου
Ηλίας Χασιώτης

ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ
Βασίλης Βόλκας

Δ/ΝΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ
Ράνια Τζουνοπούλου - Δάμτσι

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ
Γιώργος Κύρτσος

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ
ΣΥΝΘΕΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Δημήτρης Πατσίκας
(τηλ. 01 8315287)

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ - ΦΙΛΜ
ΣΥΝΘΕΣΙΣ
Νίκος Μεταξόπουλος

ΜΟΝΤΑΖ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΗ
«ΦΙΛΙΠΠΟΣ» Εκδοτική Β. Ελλάδας

Απαγορεύεται η μερική ή ολική αντιγραφή οιασδήποτε τρόπο αναπαραγωγή τμήματος ή ολόκληρου του περιοδικού χωρίς την άδεια του εκδότη.

Το σπίτι μου δείχνει τον καλύτερο εαυτό μου!

Το σπίτι μου, μου μοιάζει. Έχει δυνατό χαρακτήρα.

Διάλεξα χαλιά με δυνατά μοτίβο και τέλεια χρώματα από τα καταστήματα Οριεντο. Τις κουρτίνες και τα υφασματα επιπλώσεως για όλο μου το σπίτι τα βρήκα και αυτά στο Οριεντο.

Service; Άψογο: οι άνθρωποι του Οριεντο με βοήθησαν να διαλέξω αυτό ακριβώς που μου ταιριάζει και παρέλαβα τις κουρτίνες κομμένες και ραμμένες στα μέτρα του σπιτιού μου.

Τώρα το σπίτι μου δείχνει τον καλύτερο εαυτό μου με μια πολυτέλεια που στα Οριεντο δεν είναι ακριβή.

ORIENTO
ΚΟΥΡΤΙΝΑ
ΧΑΛΙ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερόιας

ΒΕΡΟΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 32, ΤΗΛ. 0331 / 23 324

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΕΡΜΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ, ΤΗΛ. 480 060 • 6ο ΧΜΛ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΚΑΒΑΛΑΣ (δίπλα στον ΤΙΤΑΝ), ΤΗΛ. 681 306

ΑΘΗΝΑ: ΦΙΛΟΛΑΟΥ 156, ΠΑΓΚΡΑΤΙ, ΤΗΛ. 75 63 426

το “Φαγωμένο” Ποτάμι

αμμοχάλικα και
άλλα αδρανή υλικά
εξαντλούνται, ως
φυσικές πηγές,
από τον
Αλιάκμονα
λόγω... ανεξέλεγκτων
αμμοληψιών.

Ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός, λένε. Πολλές φορές συμβαίνει το αντίστροφο. Να είναι χρυσός κάτι που δεν λάμπει.

Για τον πολύ κόσμο, ολόκληρη η περιοχή γύρω από τον Αλιάκμονα, μετά τη

προέρχονται από ιδιαιτερότητες ή τερτίπια της φύσης. Η ανθρώπινη επέμβαση είναι κάτι περισσότερο από ορατή, αλλού πιο πολύ, αλλού πιο λίγο και αλλού σε τέτοιο σημείο που αναρωτιέται κανείς αν υπάρχουν όρια

γέφυρα, είναι ένας τόπος δύσβατος αλλά και άγονος, καθώς μόνο πλατάνια φυτρώνουν εκεί.

Από τον σκουπιδότοπο, αυτή την ανοιχτή πληγή στην ευρύτερη περίμετρο της πρωτεύουσας του Νομού, ακολουθώντας τη ροή του ποταμού, ο τόπος δεν παρουσιάζει θεαματικές αλλαγές. Οι πιο πολλές απ' αυτές δεν

στην καταστροφική μανία.

Αυτό το ποτάμι, που σύμφωνα με την άποψη ιστορικών, οδήγησε τους Μακεδόνες από την Ιλυρία στον τόπο που μεγαλούργησαν, σημείο αναφοράς της Ημαθίας, μαζί με τα τόσα μυστικά που κουβαλάει στ' αργοκύλισμά του, φέρνει κι άλλα τόσα αγαθά, το ίδιο αγόγκυστα, το ίδιο σιωπηλά.

Μια ατέλειωτη πηγή ζωής και ενέργειας, όρος ύπαρξης για ανθρώπους και δραστηριότητες. Για έργα μικρά και μεγάλα αλλά εξίσου σημαντικά, όσο σημαντικοί είναι οι καρποί που στολίζουν τα δένδρα και τα γιαπιά που γίνονται σπίτια.

Ολόκληρες δραστηριότητες στηρίζονται πάνω σ' αυτό το υλικό που απλόχερα εκτείνεται σ' ολόκληρη την περιοχή, υλικό δυσανάλογα ευκαταφρόνητο σε σχέση με την αξία του και τη σημαντικότητά του.

Ίσως κανείς, εκτός από τους ανθρώπους που ασχολούνται με δομικές κατασκευές, δεν φανταζόταν τα μεγέθη που ορίζονται από το διάσπαρτο, "εύκολο" υλικό που λέγεται αμμοχάλικο και τα διάφορα είδη του.

Χρειάστηκε η πραγματοποίηση ενός έργου μεγάλων απαιτήσεων και ανάλογων παρεμβάσεων για να γίνει αντιληπτό πόσο εύκολα το αυτονόητο γίνεται ερώτημα. Όπως παραμένει ερώτημα το περιεχόμενο του όρου "έργο εθνικής σημασίας" που κατατάσσει τα υπόλοιπα ζητήματα και παραμέτρους σε ελάσσονα κλίμακα σημαντικότητας και σε ρόλο υπηρετούντος.

Καμιά κατασκευαστική δραστηριότητα μεγάλης κλίμακας δεν μπορεί ν' αφήσει αλώβητο τον χώρο, το περιβάλλον, τους πόρους. Οι "παρενέργειες" αποτελούν συστατικό στοιχείο, όμως υπάρχουν πάντα κάποια οριακά μεγέθη που το ξεπέρασμά τους, η παραγνώρι-

σή τους, κοστίζει. Και το κόστος το πληρώνουν "αυτοί που μένουν"...

Θα ήταν περίεργο αν δεν υπήρχαν τρωτά σημεία στη διαδικασία εκμετάλλευσης αυτών των αδρανών υλικών.

Σύμφωνα με τις αρχές της Δημοκρατίας, ο έλεγχος σε διάφορα επίπεδα είναι ασφαλιστική δικλείδα. Αρκεί όλες οι διαδικασίες να έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο κι όχι να εξυπηρετούν την σύμφυτη γραφειοκρατική "νόσο" που αποτελεί την παθογένεια της Δημόσιας Διοίκησης.

Στην προκειμένη περίπτωση, το ενδιαφέρον για τα διόλου ευκαταφρόνητα οφέλη, βρίσκεται αλλού, η τελική απόφαση εξελίσσεται σε μια "περιπέτεια" στην οποία η πολιτική βούληση πάνω σ' έναν συνολικό σχεδιασμό, είναι στοιχείο προς αναζήτηση.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στον πρώτο βαθμό έχει την δικαιοδοσία πάνω στην περιοχή της, ενδιάμεσες επιτροπές με-

λετούν, η Τοπική Αυτοδιοίκηση στο δεύτερο βαθμό αποφασίζει ως προς τον τύπο και όχι στην ουσία, μια δημόσια υπηρεσία εφαρμόζει τον έλεγχο.

Από τη στιγμή που τα μεγέθη έφτασαν στα όρια της εξάντλησης του υλικού, φάνηκε ότι το ζήτημα δεν είναι τόσο απλό. Από τη στιγμή που ζητήθηκε η απόληψη ενός εκατομμυρίου κυβικών μέτρων αμμοχάλικου, φάνηκε ότι το ζήτημα δεν αποτελεί αντικείμενο μιας διαδικασίας λογικής.

Η διαχείριση των φυσικών πόρων μπορεί να επαφίεται σε ευκαιριακές πιθανόν, συγκυρίες, συγκυριακές αποφάσεις και μόνον;

Ή μήπως αποτελεί μέρος ενός γενικότερου σχεδιασμού;

Υπάρχει τέτοιος σχεδιασμός; Σε τελευταία ανάλυση, υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι ο κόσμος τελειώνει μαζί μας; ⑦

Γιώργος Νίκος Χατσηπάντος ΦΩΤΙΣΜΟΣ

Το Απόλυτο Κατάστημα για το Φωτισμό

Στον ιδιόκτητο χώρο 1000τ.μ. θα βρείτε
την μεγαλύτερη ποικιλία σε

- ✓ μοντέρνα και κλασικά
φωτιστικά
 - ✓ μοναδικά μπρούτζινα
μικροέπιπλα
 - ✓ καθρέφτες
 - ✓ διακόπτες
- ✓ επαγγελματικός φωτισμός

με ειδική φωτομετρική μελέτη
για υψηλή απόδοση,
ποιότητα και οικονομία

ΧΑΤΣΗΠΑΝΤΟΣ Γ. ΠΑΝ. & ΥΙΟΙ Ο.Ε.
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ-ΕΞΑΓΩΓΕΣ - ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
ΝΕΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΟΔΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΒΕΡΟΙΑ

ΤΗΛ. 0331 62006-71575

Αποκλειστικός Αντιπρόσωπος για την Ελλάδα

Εισαγωγή από Ιταλικούς - Ισπανικούς
και Γερμανικούς οίκους

Βέροια - κάτω από την αράχνη

Χριστούγεννα

Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά. Δυο κορυφαίες γιορτές της Χριστιανοσύνης, συνδεδεμένες, για μας τους παλιότερους, με τρυφερές αναμνήσεις που όταν τις ανακαλούμε γεμίζουν οι καρδιές μας αγαλλίαση και οι αισθήσεις μας γλυκιά νοσταλγία. Αξίζει να θυμηθούμε, ιδιαίτερα αυτές τις μέρες, πώς γιορτάζονταν τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά στην παλιά Βέροια, στην εποχή της γαλήνης, της ηρεμίας και της καλώς νοούμενης ραστώνης. Στην εποχή που η ζωή στην πόλη κυλούσε με αργούς ρυθμούς, ήσυχα, αθόρυβα και θα έλεγα ευτυχισμένα έστω κι αν στερούνταν τα “αγαθά” της σημερινής τεχνολογίας, της σημερινής “προόδου” που σίγουρα μόνον ευτυχία δεν προσφέρει στους ανθρώπους.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Πολύ πριν από τα Χριστούγεννα όλα τα νοικοκυριά της Βέροιας, σε ειδικό χώρο της αυλής τους, είχαν και έτρεφαν ένα ή και δύο γουρούνια τα οποία, λίγο πριν απ’ τις γιορτές κι αφού γίνονταν 100 περίπου οκάδες (125 κιλά), σφάζονταν στον ίδιο χώρο. Το λίπος (παστός) των χοιρινών το λιώναν οι νοικοκυρές σε καζάνια, με σιγανή φωτιά, κι αφού λαγάριζε, δηλαδή από θολό γινόταν λαμπερό, το

μάζευαν σε δοχεία και το χρησιμοποιούσαν κυρίως για το μαγείρεμα φαγητών που τους πήγαινε τέτοιο λίπος (λαχανοσαρμάδες, κρεατόπιτες κ.λ.π.). Τα υπολείμματα του παστού από το λιώσιμό του, οι τσιγαρίδες, ήταν νοστιμότητες και περιζήτητος μεζές. Από το κρέας κρατιότανε όσο χρειάζονταν για τις γιορτές και το υπόλοιπο γίνονταν λουκάνικα ή καβουρμάς. Τα λουκάνικα, καπνισμένα στο τζάκι και κρεμασμένα σε σχοινιά, διατηρούνταν όλο το χειμώνα. Ο καβουρμάς, που ήταν κομμάτια κρέας ελαφρά καβουρντισμένα, διατηρούνταν επίσης όλο το χειμώνα μέσα σε δοχεία σκεπασμένα με χοιρινό λίπος.

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Τα Χριστουγεννιάτικα κάλαντα ακούγονταν την παραμονή της μεγάλης γιορτής από πολύ πρωί και πριν ξημερώσει.

Τα παιδιά κρατώντας άστρο φωτεινό στηριγμένο σε κοντάρι ή φαναράκι, επίσης φωτισμένο, γύριζαν στα σπίτια ψάλλοντας “Χριστούγεννα Πρωτούγεννα τώρα Χριστός γεννιέτι” ή “Των Αγγέλων η χωρία” με επωδό “Κόλιντα μπάμπου, μέλιντα

μπάμπου και Χριστός γεννιέτι μπάμπου”.

Τα κόλιντα ήταν ξυλοκέρατα, σταφίδες, στραγάλια (μπιμπλιά), ξηρά σύκα, κάστανα και άλλα παρόμοια είδη. Μερικοί έδιναν στα παιδιά, εκτός από κόλιντα, και χρήματα.

Πόσα; Μία, μισή δραχμή ή και δεκάρες. Και ήταν τα τελευταία πανευτυχή γι’ αυτό.

Μετά τα κόλιντα οι πρωϊνοί χαρμόσυνοι προάγγελοι της γέννησης του Χριστού, έψαλλαν:

“Σ’ αυτό το σπίτι πούρθαμε πέτρα να μην ραγίσει κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει”.

Αν κάποιος δεν έδινε τίποτα, πράγμα σπάνιο, “ο ψαλμός” άλλαζε ως εξής: “Σ’ αυτό το σπίτι του φιλό γιουμάτου καλιακούδια τα μ’σά γιννούν, τα μ’σά κλουσούν, τα μ’σά βγάζουν τα μάτια”.

Νομίζω πως αξίζει να σημειώσω τον τρόπο κατασκευής, από τα ίδια τα παιδιά, του άστρου που συνόδευε τα κάλαντα.

Το κέντρο του άστρου ήταν ένα στρογγυλό κόσκινο απ’ το οποίο αφαιρούνταν το συρμάτινο πλέγμα. Οι δυο πλευρές του καλύπτονταν με χρωματιστό λαδωμένο ημιδιαφανές χαρτί. Απ’ τη μια πλευρά του αφήνονταν ένα

και Πρωτοχρονιά στην παλιά Βέροια

Οι ούτως ή άλλως δεμένες οικογένειες της παλιάς Βέροιας, τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά βρίσκονταν ακόμα πιο κοντά. Μια τέτοια μέση οικογένεια σε αναμνηστική φωτογραφία τραβηγμένη στις αρχές του 1900 και πριν την απελευθέρωση.

μικρό πορτάκι για να μπορεί να τοποθετηθεί ένα κερί το οποίο και φώτιζε το άστρο.

Οι ακτίνες γίνονταν με το κάρφωμα μικρών πήξεων πάνω στο κόσκινο, κι από τις δυο πλευρές, που κατέληγαν σε μύτη και ντύνονταν κι αυτές με χρωματιστό λαδωμένο χαρτί. Το άστρο κρατιόταν ψηλά με ένα κοντάρι καρφωμένο στη βάση του κόσκινου. Μερικές φορές το χάρτινο κάλυμμα έπιανε φωτιά απ' το κερί κι αυτό ήταν ό,τι χειρότερο μπορούσε να συμβεί στον νεαρό "αστροφόρο" που ξεκινώντας για τα κάλαντα καμάρωνε το φωτισμένο άστρο του που ήταν και δημιουργημά του.

ΑΝΗΜΕΡΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ανήμερα των Χριστουγέννων, πολύ πρωί, όλη η οικογένεια, με τα "καλά" ρούχα ντυμένη, πήγαινε στην Εκκλησία όπου και μεταλάβαινε ύστερα και από την 40ήμερη νηστεία που είχε προηγηθεί. Μετά την Εκκλησία για πρωινό είχε ετοιμαστεί σούπα (κοτόσουπα ή κρεατόσουπα), δηλαδή κάτι ελαφρύ για το στομάχι μετά την πολυήμερη νηστεία.

Οι Βεροιώτικες οικογένειες το μεσημέρι της πρώτης μέρας των Χριστουγέννων είχαν στο γιορτινό τραπέζι απαραίτητα λαχανοσαρμάδες και χοιρινές μπριζόλες ψημμένες στα κάρβουνα, ενώ για τη δεύτερη μέρα μαγειρευόταν το πρασάτο (χοιρινό με πράσα). Το κόκκινο σπιτικό κρασί δεν έλειπε, φυσικά, από κανένα

Αυτή ήταν η παλιά Βέροια κι αν της έλειπαν τα σημερινά υλικά αγαθά περίσσευαν η ανθρωπιά, η συντροφικότητα, η αγάπη.

γεύμα των γιορτών.

Τα γλυκά των Χριστουγέννων ήταν το γκανταίφι, ο μπακλαβάς και το σαραϊγλί.

Όλα φτιάχονταν στο σπίτι και ψήνονταν συνήθως στο μεγάλο μαγκάλι όπου τοποθετούνταν η πυροστιά (τριγωνικό σιδερένιο πλαίσιο με μικρά σιδερένια επίσης πόδια).

Όταν στο ταψί ψήνονταν το γλυκό απ' τη μια μεριά το γυρίζανε για να ψηθεί κι απ' την άλλη.

Μερικές νοικοκυρές κάνανε και παξιμαδαρές (ψωμί εφτάζυμο).

Να σημειωθεί ότι την εποχή στην οποία αναφέρομαι, λίγο μετά την απελευθέρωσή μας από τους Τούρκους και μετα-

γενέστερα, τα περισσότερα σπίτια ζεσταίνονταν τον χειμώνα με τα τζάκια και τα μαγκάλια. Και οι χειμώνες τότε ήταν βαρύτεροι με πολλά χιόνια και παγωνιές. Έτσι όταν μιλάω για ζέσταμα με το τζάκι και το μαγκάλι, με δεδομένη και την κατασκευή των τότε σπιτιών, είναι "τρόπος του λέγειν". Από μπροστά ζέσθη κι από πίσω κρύο. Όμως η χαρά και η ευτυχία ήταν διάχυτη, ιδιαίτερα τις μέρες των μεγάλων αυτών γιορτών, και οι άνθρωποι δεν ένιωθαν το κρύο γιατί ο ένας ήταν πολύ κοντά στον άλλο και οι καρδιές ζεστές κι αγαπημένες.

ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ

Αν σήμερα στα σπίτια οι ντουλάπες δεν χωράνε την πληθώρα των ρούχων και των παπουτσιών, τα χρόνια εκείνα η αγορά ενός καινούργιου ρούχου ή ζεύγους παπουτσιών ήταν ξεχωριστή στιγμή. Τα ρούχα περνούσαν απ' τα μεγαλύτερα αδέρφια στα μικρότερα μέχρι να αχρηστευθούν τελείως. Τα παπούτσια, όλα χειροποίητα στον τσαγκάρη, σολιάζονταν μια ή δύο φορές όταν τρυπούσαν από κάτω, ειδικά δε αυτά των αγοριών στις σόλες καρφώνονταν πρόκες για να κρατήσουν όσο γίνονταν περισσότερο χρόνο ατρύπητα.

Τα Χριστούγεννα, λοιπόν, κυρίως τα παιδιά, τα περίμεναν με λαχτάρα και για τον πρόσθετο λόγο ότι θα αποκτούσαν το καινούργιο τους ρούχο ή τα καινούργια τους παπούτσια, εφ' όσον βεβαίως είχαν

αχρηστευθεί τα προηγούμενα ή είχαν "μεταβιβασθεί" στον μικρότερο αδελφό ή στην μικρότερη αδελφή.

Και πριν κλείσω για τα Χριστούγεννα να σημειώσω ότι την παραμονή το τζάκι έκαιγε όλη τη νύχτα για να βρει ζέστη ο Χριστούλης την ώρα της γέννησής του!

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Τα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς ψάλλονταν την παραμονή και τα κόλιντα που δίναν στα παιδιά ήταν τα ίδια με αυτά των Χριστουγέννων.

Το βράδυ της τελευταίας μέρας του χρόνου η κοπή της κρεατόπιτας με το φράγκο (το νόμισμα που ήταν μια, δυο ή πέντε δραχμές) έμοιαζε με ιεροτελεστία.

Όλη η οικογένεια καθόταν στο τραπέζι και στη μέση του τοποθετούνταν το μεγάλο στρόγγυλο ταψί με την ζεστή πίτα φτιαγμένη με μεράκι, με τα χρυσά χέρια της μητέρας.

Ο πατέρας όρθιος γύριζε το ταψί τρεις φορές και το έκοβε σε τόσα ίσα κομμάτια όσα και τα μέλη της οικογένειας, προσθέτοντας άλλα δύο, ένα για τον Άγιο Βασίλη και ένα για τα κτήματα ή τη δουλειά.

Τα κομμάτια ονοματίζονταν, με σειρά ηλικίας, απ' τον πατέρα και μπαίνανε στα πιάτα οπότε και άρχιζε το ψάξιμο για το φράγκο. Οποιος το έβρισκε ήταν ο τυχερός της νέας χρονιάς και ο πιο χαρούμενος της βραδιάς.

Το νόμισμα κατέληγε στην Εκκλησία για το άναμα κεριού ή τοποθετούνταν στο εικονο-

στάσι του σπιτιού.

Μετά το φαγητό τα μέλη της οικογένειας έπαιζαν μεταξύ τους το τυχερό παιχνίδι "Πάρτα Όλα" ή χαρτιά, όχι φυσικά με χρήματα αλλά με (άβραστα) φασόλια, για το καλό του χρόνου.

Την επομένη, πρώτη του έτους, σύσσωμη η οικογένεια, με τα καλά της και πάλι ρούχα, πήγαινε πρωί - πρωί στην Εκκλησία. Πολλοί προτιμούσαν το Ναό του Αγ. Βασι-

Βασι-

δρόμους ντυμένοι με την τριχωτή βαριά κάπα των τσομπάνηδων, με την κουκούλα στο κεφάλι, με ολοπρόσωπη μάσκα και με κουδούνια των προβάτων κρεμασμένα στο σώμα πάνω από την κάπα. Καθώς βάδιζαν αναπηδούσαν και τα κουδούνια, με τους διάφορους ήχους ακούγονταν από μακριά.

Όπως με πληροφόρησαν το έθιμο στό-

λ ε ί ο υ

που ήταν στην

οδό Βενιζέλου, πίσω α-

πό το σημερινό Πνευματικό Κέντρο της Μητροπόλεως (δεν ξέρω αν ακόμα η εκκλησία σώζεται).

Συγκεκριμένο φαγητό για το μεσημέρι της Πρωτοχρονιάς δεν υπήρχε, όμως η παράδοση ήθελε στην κατσαρόλα πετούμενο. Ασφαλώς αυτό δεν ήταν τυχαίο. Υποθέτω πως ο συμβολισμός ήταν να "πετάει" δηλαδή, να ήταν χαρούμενη, ευτυχισμένη η οικογένεια όλη τη χρονιά.

Οι Βλάχοι Βεροιώτες για την πρώτη του έτους είχαν το δικό τους έθιμο: Γύριζαν στους

χευε στο

να τρομάξουν οι καλικάντζαροι από το θόρυβο των κουδουνιών και να απομακρυνθούν από την πόλη.

Οι φέροντες τις κάπες και τα κουδούνια ονομάζονταν κδουναρέοι ή λιγκουτσαρέοι ή λιγκουτσάρηδες.

ΤΑ ΖΑΧΑΡΩΤΑ

Την Πρωτοχρονιά οι νουνές έστελναν στα βαφτισίμια τους ζαχαρωτά που τα έφτιαχναν τα ζαχαροπλαστεία από όπου και τα αγόραζαν. Τα ζαχαρωτά γίνονταν με ζάχαρη, νερό και βανίλια, ήταν πολύ-

χρωμα και είχαν διάφορα σχήματα (Αγιοβασιλιδες, άστρα, κουκλάκια κ.λ.π.). Τις ίδιες λιχουδιές έστελναν οι παντρεμένες γυναίκες στα μικρά αδελφάκια τους, στο πατρικό σπίτι. Τα ζαχαρωτά τα βάζανε σε περιποιημένο δίσκο στον οποίο τοποθετούσαν και ένα πορτοκάλι για τον αγιασμό των Θεοφανείων που ακολουθούσαν.

Τα καλύτερα ζαχαρωτά τα έφτιαχναν τα ζαχαροπλαστέια του Σερεμέτα, του Κεμιντζέ, του Τασιόπουλου και του Αντωνιάδη. Από αυτά σήμερα υπάρχει μόνον ένα. Του Σερεμέτα.

ΤΑ ΝΟΣΤΙΜΑ... ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ!

Από τον αξέχαστο Αντώνη Κεμιντζέ, που διετέλεσε Δήμαρχος Βέροιας επί σειρά ετών, είχα ακούσει το παρακάτω επίκαιρο χωρατό:

Βεροιώτικη παρέα της εποχής εκείνης έπινε τα τσιπουράκια της κάθε μεσημέρι με πρόχειρα μεζεδάκια. Στην παρέα συμμετείχε κάπου κάπου και έμπορος γνωστής ντόπιας οικογένειας που δεν φημιζονταν για την... απλοχεριά του!

Το σπίτι του εμπόρου ήταν σε κεντρικό σημείο της πόλης, στην ανοιχτή δε σάλα της πίσω πλευράς του ήταν κρεμασμένα τα λουκάνικα του χριστουγεννιάτικου χοιρινού για να αεριστούν καλά πριν αρχίσει η κατανάλωσή τους.

Ο επιτήδειος της παρέας, με ψηλό καδρόνι, κατέβασε τη νύχτα μερικά λουκάνικα του εμπόρου ο οποίος και ειδοποιήθηκε την άλλη μέρα να πάει το μεσημέρι στο γνωστό στέκι για τσίπουρο γιατί υπήρχε και καλός μεζές.

Ανυποψίαστος ο έμπορος ευχαριστήθηκε ιδιαίτερα εκείνη τη μέρα από το μεζέ ρωτώντας μάλιστα ποιανού ήταν τα νόστιμα λουκάνικα, που ήθελαν, όπως έλεγε, λίγο ακόμα αέρισμα, χωρίς να παίρνει απάντηση συγκεκριμένη.

Το ίδιο επαναλήφθηκε και μερικές φορές ακόμα ώσπου κάποια μέρα ο έμπορος παρατήρησε ότι τα κρεμασμένα λουκάνικα του είχαν λιγοστέψει αισθητά. Κατάλαβε τότε τι είχε συμβεί και σκασμένος απ' το κακό του τα έψαλλε για τα καλά στους φίλους του οι οποίοι άκουσαν το ψαλτήρι σκασμένοι κι αυτοί, όχι βέβαια απ' το κακό τους, αλλά απ' τα γέλια.

Αυτή ήταν η παλιά Βέροια, αυτοί οι άνθρωποι της κι αυτά τα έθιμα των γιορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Κι αν την εποχή εκείνη έλλειπαν τα υλικά αγαθά των ημερών μας, περίσσευαν η ανθρωπιά, η συντροφικότητα, η αγάπη. Κι αν με ρωτήσετε τί προτιμώ, το τότε ή το σήμερα, δύσκολα θα βρω απάντηση. Καλές γιορτές και χαρούμενη χρονιά.

Απόια Πολλά

Navar
CARPET

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΛΛΟΜ

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ
ΤΟΥ ΒΕΡΜΪΟΥ

ΔΓ

ΣΕΛΙ και 3-5 ΠΗΓΑΔΙΑ

απότερος στόχος
η σύνδεση
και συμπληρωματική
λειτουργία
των δύο χιονοδρομικών
κέντρων

ΣΤΙΣ ΠΛΑΓΙΕΣ

του Δημήτρη Καρολίδη

ημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Στα γιορτινά τους ντύθηκαν τα χιονοδρομικά κέντρα Σελίου και 3-5 Πηγαδιών. Η εγκατάσταση ενός διπλού, συρόμενου και ενός απλού, επίσης συρόμενου, LIFT μήκους 800 μέτρων το καθένα, στο Χιονοδρομικό κέντρο Σελίου και συρόμενων αναβατήρων στο Χιονοδρομικό Κέντρο των 3-5 Πηγαδιών, μετά από πολλά χρόνια, ήρθαν να δώσουν με τη λειτουργία τους μια σημαντική εικόνα αναβάθμισης στα δύο μέτρα. Η Ημαθία που αποτέλεσε, ιστορικά, τον πρωτοστάτη στην ανάπτυξη Χιονοδρομικών Κέντρων, για ένα αρκετά μεγάλο διάστημα βρέθηκε να παρακολουθεί τα γοργά βήματα άλλων περιοχών.

Τα τελευταία χρόνια όλα δείχνουν ότι ένας άλλος άνεμος φυσάει στις πλαγιές του Βερμίου. Άνεμος δημιουργικός, αναπτυξιακός, φιλόδοξος, που στοχεύει να επαναφέρει δυναμικά στο προσκήνιο τις μοναδικές δυνατότητες που κάποια στιγμή έμοιαζαν παθητικά καθηλωμένες.

Η εγκατάσταση και λειτουργία των προαναφερθέντων LIFT, δεν είναι άλλωστε η μό-

νη αναπτυξιακή προσπάθεια που καταγρά-

Στα γιορτινά τους ντύθηκαν τα χιονοδρομικά κέντρα Σελίου και 3-5 Πηγαδιών. Η εγκατάσταση ενός διπλού, συρόμενου και ενός απλού, επίσης συρόμενου, LIFT μήκους 800 μέτρων το καθένα, στο Χιονοδρομικό κέντρο Σελίου και συρόμενων αναβα-

τήρων στο Χιονοδρομικό Κέντρο των 3-5 Πηγαδιών, μετά από πολλά χρόνια, ήρθαν να δώσουν με τη λειτουργία τους μια σημαντική εικόνα αναβάθμισης στα δύο μέτρα. Η Ημαθία που αποτέλεσε, ιστορικά, τον πρωτοστάτη στην ανάπτυξη Χιονοδρομικών Κέντρων, για ένα αρκετά μεγάλο διά-

των απαραίτητων υποδομών και στο πλαίσιο μιας συνολικής πολιτικής θα βοηθήσουν στην αναπτυξιακή προσπάθεια του νομού. Η πολιτική αυτή αφορά την ανάπτυξη του ορεινού όγκου του ανατολικού Βερμίου μέσα από το συγκεκριμένο πρόγραμμα που εντάξαμε (και θα φτάσει τα 5,5 δισ. δρχ.). Στους μελλοντικούς στόχους μας βρίσκεται η σύνδεση και η συμπληρωματική λειτουργία των χιονοδρομικών μας κέντρων, πιθανόν και με κοινή κάρτα διαδρομών, που θα επιτευχθεί με την οδική τους σύνδεση, παράλληλα με άλλα αναγκαία έργα υποδομής που προγραμματίστηκαν, αποπερατώθηκαν ή εκτελούνται: Η ολοκλήρωση του Διεθνούς Μονοπατιού Ε4, η ασφαλτόστρωση του χώρου πάρκιγκ και η κατασκευή δύο δεξαμενών για την υδροδότηση του χιονοδρομικού κέντρου στο Σέλι, το νέο κομμάτι του δρόμου για τα 3-5 Πηγάδια κ.α. Δεν αφήνουμε έξω από το χορό το χιονοδρομικό

κέντρο στο Βόρα, για τη σύνδεση με το οποίο, εντάξαμε στο πρόγραμμά μας την οδική σύνδεση του νομού με την Πέλλα μέσω Γραμματικού.

Ο σχεδιασμός αυτός έχει στόχο να φέρει στο προσκήνιο τα χιονοδρομικά μας κέντρα, τα οποία είναι τα παλαιότερα της χώρας και από τα πιο οργανωμένα. Η Ημαθία ήταν αυτή που έδωσε τα φώτα της σε άλλες περιοχές στον τομέα αυτό, αλλά στην πορεία ξεπεράστηκε από τους μαθητές της. Ο στόχος μας είναι ο στρατηγικός σχεδιασμός που θα επαναφέρει τη χιονοδρομική και ορεινή Ημαθία στην κορυφή».

Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα της Ημαθίας. Μιας Ημαθίας που έταξε να ξαναβρεί την παλιά της αίγλη γνωρίζοντας πλέον ότι μπορεί να στηριχθεί σε μια μόνο δύναμη: την ίδια την Ημαθία και το δυναμικό της. Γιατί μπορεί και της αξίζει...

ΜΕΛΑΘΡΟΝ Hotel

Μια ξενοδοχειακή μονάδα ★★★★★ αστέρων που διαθέτει όλες τις υψηλές προδιαγραφές, πολυτέλεια, ανέσεις, εξυπηρέτηση.

Ένα ξενοδοχείο που θα μαγέψει τις αισθήσεις σας

Καφέ - Ζαχαροπλαστείο ΕΛΙΤ

Εσπιατόριο ΚΗΠΟΙ ΤΟΥ ΜΙΔΑ

Αίθουσα χορών-γάμων-δεξιώσεων & συνεδρίων

Ξεκινήσαμε στις 14 Δεκεμβρίου

Αιγές Μέλαθρον Hotel

Περιφερειακή οδός Βέροιας - 591 00 Βέροια - Τηλ.Κέντρο: 033 107 7777 - Fax: 033 107 7770
e-mail: aigesmelathron@otenet.gr www.aigesmelathron.gr

Δημόσια ΠΑΡΑΤΑΞΙΚΟΝΟΜΙΑ Βέροιας

Από πρόεδρος, δήμαρχος;

Κων/νος Στεφανάκης:

“Είναι πάθος η ενασχόληση με τα κοινά”

Εκλέχτηκε για δεύτερη φορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά το ενδιαφέρον του για τα κοινά χρονολογείται απ' αρκετά πιο παλιά. Ο Κώστας Στεφανάκης, συμβουλευογράφος στο επάγγελμα, υπηρετεί για δεύτερη τετραετία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση από την θέση του Προέδρου Δημοτικού Συμβουλίου Αλεξάνδρειας και όπως δηλώνει θα συνεχίσει να ασχολείται με τα κοινά για αρκετά ακόμη χρόνια σε όποια θέση και αν βρεθεί. Δεν κρύβει την επιθυμία του να είναι υποψήφιος Δήμαρχος Αλεξάνδρειας στις ερχόμενες Δημοτικές Εκλογές. Ως άνθρωπο και ως πολιτικό όσοι τον έχουν γνωρίσει τον χαρακτηρίζουν, ως μια προσωπικότητα με ήπιο προφίλ που έχει ως βασική του αρχή την ήρεμη συζήτηση και τον διάλογο, μέσα από τον οποίο δέχεται τις απόψεις των συνομιλητών του ακόμη και όταν δεν συμφωνούν με τις δικές του θέσεις και αντιλήψεις.

Για όλα αυτά τα χρόνια που είναι Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου έχει να πει αρκετά για τα έργα που έγιναν στο Δήμο, τις πολιτιστικές δραστηριότητες, για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, ακόμη και για τις προτεραιότητες που πρέπει να δώσει ο επόμενος δήμαρχος.

- Εφτά χρόνια συμπληρώνετε στο “τιμόνι” του Δημοτικού Συμβουλίου Αλεξάνδρειας. Ποιά νομίζετε ότι ήταν τα σπουδαιότερα θέματα με τα οποία ασχοληθήκατε στο Δημοτικό Συμβούλιο επί προεδρίας σας;

Πολλά και σημαντικά ήταν τα θέματα με τα οποία ασχολήθηκε το Δημοτικό Συμβούλιο Αλεξάνδρειας. Τα σπουδαιότερα κατά την γνώμη μου, ήταν αυτά, που είχαν σχέση με την οργάνωση και λει-

τουργία του Δήμου, προκειμένου να προσαρμοσθεί ο Δήμος μας με τις νέες απαιτήσεις. Νέο οργανόγραμμα, κανονισμός εσωτερικής υπηρεσίας, λογιστικό σύστημα, διπλογραφικό κ.λ.π., αλλά και άλλα που αποσκοπούσαν στην ανάπτυξή του. Σύσταση Δημοτικής Επιχείρησης, αποδοχή νέων δραστηριοτήτων και τέλος αποφάσεις για την εν γένει κοινωνική πολιτική του Δήμου.

- Ποιά θέματα, κατά τη γνώμη σας, ήταν αυτά

που δημιούργησαν ιδιαίτερες τριβές μεταξύ συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης ή ενδεχομένως και μεταξύ στελεχών της αντιπολίτευσης;

Εδώ θα πω, ότι δεν συμβαίνει κάτι το παράδοξο. Τα σοβαρά θέματα, που είχαμε, δεν δημιούργησαν τριβές, μεταξύ συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης ή όπως αρέσει σε μένα να λέω "μειοψηφίας". Και αυτό κατά την γνώμη μου οφείλεται στην εμπειρία και την ικανότητα του αρχηγού της μειοψηφίας κ. Πουρλιωτόπουλου και των στελεχών του. Οι τοποθετήσεις της μειοψηφίας, παρά την έντονη κριτική, ήταν μέσα στα πλαίσια του ρόλου της και σπάνια ξέφευγε. Αντίθετα, τριβές είχαμε σε μικρότερης σημασίας θέματα, όπου υπήρχε πολλές φορές το στοιχείο της προσωπικής αντιπαράθεσης. Μεταξύ των στελεχών της αντιπολίτευσης δεν υπήρξαν τριβές.

- Έργο πνοής για την ευρύτερη περιοχή της Αλεξάνδρειας είναι σίγουρα ο Βιολογικός Καθαρισμός. Υπάρχει σχεδιασμός ένταξης στον Βιολογικό Καθαρισμό και περιοχών εκτός Δήμου Αλεξάνδρειας και πόσο εύκολο είναι να υλοποιηθεί κάτι τέτοιο;

Πολύ σωστά το παρατηρείτε. Έργο πνοής και όνειρο μιας ζωής. Βέβαια υπάρχει σχεδιασμός ένταξης στον Βιολογικό Καθαρισμό και άλλων περιοχών. Για να υλοποιηθεί αυτό, πρέπει να κατασκευασθεί πρώτα το αποχετευτικό δίκτυο. Και γι' αυτό υπάρχει πρόγραμμα, τόσο για το υπόλοιπο τμήμα της πόλης, όσο και για τα δημοτικά μας διαμερίσματα και πέρα απ' αυτά για τους όμορους δήμους, με τους οποίους έχουμε έρθει σε επαφή και γίνονται οι σχετικές συνεννοήσεις.

- Πόσο έχει αλλάξει η Αλεξάνδρεια της δεκαετίας του '60; Μπορούμε να μιλάμε πλέον για Αλεξάνδρεια του εμπορίου και της βιομηχανίας και όχι απλά για μια αγροτική Αλεξάνδρεια;

Στις μέρες μας η δεκαετία του '60, τα πέτρινα εκείνα, αλλά όμορφα χρόνια, φαντάζει σαν ένα μακρινό παρελθόν. Καμία σχέση δεν έχει η τότε Αλεξάνδρεια με την σημερινή. Μπορώ να πω ότι η σημερινή δεν μοιάζει ούτε με την Αλεξάνδρεια της περασμένης οκταετίας. Για να είμαστε όμως ειλικρινείς δεν έχουμε φτάσει στο σημείο να μιλάμε για μια πόλη με υψηλό βαθμό ανάπτυξης. Ο αγροτικός της χαρακτήρας δεσπόζει και σήμερα και αυτό, δεν είναι κακό. Πρέπει χωρίς να παραγνωρίζουμε αυτή την πραγματικότητα να προσπαθήσουμε να δώσουμε ώθηση στην οικονομία της και την ανάπτυξη, τη διαχείριση υδάτινων πόρων, τις βιολογικές καλ-

λιέργειες, και άλλα που έχουν σχέση με την αγροτική οικονομία, είναι λίγα από εκείνα που μπορούν κάλλιστα να δώσουν ώθηση για μια περαιτέρω ανάπτυξη, που αυτή την στιγμή έχει ανάγκη η Αλεξάνδρεια.

- Στην εκτέλεση των έργων, όλα αυτά τα χρόνια, υπήρξε ομαλή συνεργασία με την Περιφέρεια και τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση; Υπήρξαν περιπτώσεις εμπλοκής, διαφωνιών και καθυστερήσεων και ποιές;

Γνωρίζετε, ότι η υπάρχουσα σήμερα δομή της διοικητικής οργάνωσης της χώρας μας, δεν είναι και η καλύτερη και δεν ομιλώ για τις υπηρεσίες αυτές καθαυτές. Αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα. Αναφέρομαι στον τρόπο ορισμού των οργάνων. Εδώ και μερικά χρόνια λειτουργεί ο θεσμός της αιρετής Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Ακόμη μια κατάκτηση της δημοκρατίας. Αιρετός ο Νομάρχης, αλλά αδύναμος, αφού φρόντισε η Πολιτεία να τον αποφιλιώσει από αρμοδιότητες και ικανούς, οικονομικούς πόρους. Αντίθετα ο Περιφερειάρχης διορισμένος από την κεντρική εξουσία και παντοδύναμος, αφού αυτός χειρίζεται και κατανέμει τα σχετικά κονδύλια για

τα περισσότερα και μεγαλύτερα έργα. Με αυτές τις προϋποθέσεις, υπάρχουν δυσλειτουργίες στο όλο κύκλωμα της κατανομής των κονδυλίων και την εκτέλεση των έργων. Ως Δήμος Αλεξάνδρειας συνεργαστήκαμε και με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και με την Περιφέρεια. Δεν κρύβω, είχαμε πολλές στιγμές, αλλά και πολλές απογοητεύσεις.

- Κάπου στα πολιτιστικά, νομίζω ο Δήμος σημειώνει υστέρηση, σε σύγκριση με άλλους τομείς δραστηριότητας. Σ' αυτό συντελεί μήπως το γεγονός ότι η πόλη και ο Δήμος γενικότερα δεν απέκτησαν ένα λειτουργικό χώρο για ανάπτυξη των πολιτιστικών δραστηριοτήτων;

Δεν μπορώ να πω ότι ο Δήμος σημειώνει υστέρηση στα πολιτιστικά. Και ο Δήμος σε όλη την διάρκεια του χρόνου διοργανώνει εκδηλώσεις και οι διάφοροι σύλλογοι δραστηριοποιούνται στους τομείς του χορού, εκδηλώσεις εθιμικού χαρακτήρα και πρέπει να σημειώσω ότι διαθέτουμε μια εκπληκτική χορωδία με πολλές διακρίσεις καθώς και άλλα τμήματα μουσικής. Σαφώς η έλλειψη ενός χώρου (μεγάλο κενό για την πόλη μας) μας δημιουργεί πολλά προβλήματα, διότι αποδυναμώνει κάθε προσπάθεια για δημιουργία και δραστηριότητες, όπως το θέατρο, η ζωγραφική και άλλα.

- Γράφηκε επανειλημμένα στον τοπικό Τύπο χωρίς να διαφενωθεί από μέρους σας, ότι στις ερχόμενες εκλογές του 2002 θα είστε υποψήφιος Δήμαρχος, δεδομένου ότι ο σημερινός Δήμαρχος δεν

προτίθεται να διεκδικήσει για τρίτη φορά τον δημοκρατικό θώκο. Αν θέσετε υποψηφιότητα και εκλεγείτε έχετε κατά νου κάποια έργα που θα συμπεριλάβετε στον άμεσο σχεδιασμό σας;

Πιστεύω ότι η διάθεση για ενασχόληση με τα κοινά δημιουργεί ένα πάθος. Και πραγματικά εκ μέρους μου υπάρχει αυτό το αίσθημα που πηγάζει από την μεγάλη μου αγάπη για τον τόπο μου, για τους ανθρώπους, γι' αυτά που θέλω να γίνουν και τέλος πάντων την ενεργό συμμετοχή μου στη ζωή, την πρόοδο, την ανάπτυξη του Δήμου μας. Πράγματι, επιθυμώ να διεκδικήσω την υποψηφιότητα του Δημάρχου και μέσα από σύγχρονες διαδικασίες να αναδειχθεί ο καλύτερος, αυτός που θα κληθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του από την θέση του πρώτου πολίτη.

- Ποιά είναι η άποψή σας για τις διαδημοτικές συνεργασίες και τις συμπολιτείες;

Οι διαδημοτικές συνεργασίες, νομίζω ότι είναι απαραίτητες, για την κοινή αντιμετώπιση προβλημάτων, μα και για την πρόοδο των Δήμων που συμμετέχουν. Οι συμπολιτείες, μια νέα μορφή που προκύπτει από τις επιταγές του νέου Συντάγματος που ψηφίστηκε πρόσφατα, και έχει αυτόν τον εντυπωσιακό τίτλο, θυμίζοντάς μας την π.Χ. (προ Χριστού) οργανωμένη αρχαϊκή συμπολιτεία, δεν μπορώ να καταλάβω όμως την κατά ένα τρόπο υποχρεωτικότητα της δημιουργίας της. Βέβαια αναφέρεται κυρίως στους τομείς της παροχής διοικητικών υπηρεσιών (ταμειακή υπηρεσία), της Δημοτικής Αστυνομίας και της Τεχνικής Υπηρεσίας. Και σαφώς ένας μικρός Δήμος μόνος του, δεν έχει τις δυνατότητες να στηρίξει αυτές τις δραστηριότητες. Με αυτή την λογική με βρίσκει σύμφωνο, αλλά όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν οι διαδημοτικές συνεργασίες, οι Συνδεσμοί ΟΤΑ κ.λ.π. Γιατί είναι αναγκαίες και οι Συμπολιτείες;

- Σας θεωρούν οι Αλεξανδρινοί πρόσωπο μετριοπαθές, χωρίς να έχετε δημιουργήσει στο παρελθόν τριβές, ούτε στο χώρο που πολιτικά ανήκετε, ούτε με άλλους πολιτικούς χώρους. Μήπως αυτό οφείλετε στην "κεντρογενή" σας προέλευση;

Διδάχθηκα στη ζωή μου να είμαι μετριοπαθής. Εμαθα να σέβομαι τις απόψεις των άλλων, έστω και αν δεν συμφωνώ μαζί τους. Το καλό, πρέπει να λέγεται, να επιβραβεύεται. Αντίθετα το κακό να ψεύγεται. Δεν μου αρέσουν οι ακραίες θέσεις. Αυτά σιγά σιγά έγιναν πεποίθηση στη ζωή μου. Και μ' αυτά θέλω να πορεύομαι.

Πρόδρομος

&

υιός

VALENTINO
INTIMO

GIANFRANCO
FERRE
UNDERWEAR

MED

slooo for
men

APPLE

MOSCHINO
UNDERWEAR

Vamp!
HOMEWEAR

Retro

GALLOP

MODUS VIVENDI

Palco

Skinny

2002 ευχές
για το Νέο Έτος

πρόκληση...

γένους αρσενικού

πειρασμός...

γένους θηλυκού

ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΝΕΡΟΜΥΛΟΙ ΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΑΣ

Κόσμος πάει κι έρχεται. Πανδαιμόνιο φωνών από ζώα κι ανθρώπους. Χωρικοί από τα γύρω χωριά με κάρα φορτωμένα. Άλογα που ασχάλλουν στη φούρια των ανθρώπων. Σωστό πανηγύρι. Τόπος συνάντησης ο νερόμυλος. Μαντάτα του χωριού, αγροτικές έγνοιες, το κυνήγι της επιβίωσης, κουτσομπολιά αλλάζουν στόματα και ματιές. Η υποβολιμαία μούσα αναδύεται από το κελάρυσμα του ποταμού κλώθωντας το μόχθο σε στίχο. Κι αντηχεί η ακροποταμιά εκεί στο νερόμυλο, στην όχθη του ποταμού, στην άκρη του χωριού μαχόμενη το κροτάλισμα του τροχού και τον υπόκωφο βόμβο της καρούτας.

«Άλεθε μύλε μ' άλεθε...»

Σεργιανίζουμε στο ποταμάκι πλάι στο χωριό Βεργίνα και σκοντάφτουμε στα ερείπια ενός πολιτισμού που έφυγε. Όχι της αρχαίας εποχής αλλά της νεώτερης που σταμάτησε να γράφεται μόλις τη δεκαετία του 1960 με την κατίσχυση της τεχνολογίας.

Δεν είναι γνωστό στους

ιστορικούς πότε ο άνθρωπος για πρώτη φορά σκέφτηκε να αξιοποιήσει φυσική δύναμη για κίνηση μηχανισμού, που έως τότε γινόταν με ζωική ή ανθρώπινη μυϊκή δύναμη. Την παλαιότερη γραπτή μαρτυρία για ύπαρξη νερόμυλου μας τη δίνει ο Στράβωνας, ο οποίος περιγράφοντας τα ανάκτορα του Πόντι-

ου βασιλιά Μυθριδάτη ΣΤ' κάνει λόγο για «υδραλέτη».

Στη Βεργίνα υπάρχουν μαρτυρίες, ότι υπήρχαν υδρόμυλοι στις αρχές του 20ού αιώνα, χωρίς να μπορούμε να οριοθετήσουμε τη χρονική αφετηρία τους. Οι εδαφολογικές συνθήκες ευνοούσαν την ύπαρξή τους. Πλούσιες πηγές και ρέματα κυ-

λούσαν δίπλα στον οικισμό. Έναν οικισμό που αποτελούνταν από ντόπιους, κτηνοτρόφους και γεωργούς που κατοικούσαν στις Κούτλες και στις Μπάρμπες, Πόντιους, πρόσφυγες του Πόντου και κατοίκους των γύρω ορεινών χωριών που αναζητούσαν την τύχη τους. Ο πληθυσμός του χωριού αριθμούσε περισσότερους κατοίκους, αφού το σχολείο της Βεργίνας στη δεκαετία του '60 είχε 120 μαθητές και μαθήτριες, ενώ σήμερα μόνο 50. Οι μαρτυρίες αναφέρουν ότι υπήρχαν 12 νερόμυλοι την εποχή αυτή. Στο καφενείο του χωριού αφουγκραζόμαστε τις αναθυμήσες από τρεις νερόμυλους που σώζονταν μέχρι πρόσφατα, το 1980, και αποθανάτισε νοσταλγικά το πινέλο του κ. Πετκούση, αυτόπτη μάρτυρα μιας παράδοσης που έπνιξαν οι χορταριασμένες πέτρες. Σήμερα σώζεται μόνο ένας, ο οποίος ανήκει στον ιδιώτη κ. Σανόπουλο. Ο μύλος αυτός λειτουργούσε μέχρι αρχές της δεκαετίας του '70 και τώρα αναστηλώνεται. Οι περισσότεροι νερόμυλοι αποτελούσαν ιδιοκτησία του μοναστηριού του Αγίου Προδρόμου, που βρίσκεται στις όχθες του Αλιάκμονα, τους οποίους νοίκιαζε σε μιλωνάδες, ενώ οι άλλοι ανήκαν σε ιδιώτες. Οικογένειες μιλωνάδων στη Βεργίνα αναφέρονται του Διαμαντόπουλου, Αναγνωστόπουλου, Μπλουκά. Οι νερόμυλοι, χτισμένοι με πέτρες, ήταν διώροφοι. Πάνω στεγάζονταν η οικογένεια του μιλωνά και κάτω ο μύλος. Επίσης υπήρχαν βοηθητικοί χώροι, όπως στάβλοι και ξενώνες, οι οποίοι χρησίμευαν για να κοιμούνται οι άνθρωποι που δεν προλάβαιναν να αλέσουν κατά τη διάρκεια της ημέρας. Το καλοκαίρι κοιμόταν στο ύπαιθρο. Στα χωριά Ελαφίνα και Χαράδρα αναβλύζουν μέχρι σήμερα οι πηγές. Τα νερά σχηματίζουν ποτάμι, χτυπάνε πάνω στις πέτρες και χύνονται σχηματίζοντας καταρράκτες. Το χειμώνα χύνονται στον Αλιάκμονα, ενώ το καλοκαίρι στερεύουν πιο κάτω... Πλατάνια, θραύσοι, πουρνάρια, αγκόρτσα, λυγαριές, γαϊδουράγκαθα, θυμάρι, κέδρα, χαμομήλι, ξυλοφόκαλα, κουτσουπιές αποτελούν τη χλωρίδα της περιοχής. Κατσίκια

και πρόβατα, άλογα, μολάρια και γαϊδούρια, κοτόπουλα και σκύλοι, κοτσύφια και αηδόνια, βατράχια και μέλισσες, αλογάκια της Παναγιάς, νταβάνια και σκαθάρια αποτελούν την πανίδα.

Οι λιγοστές πεταλούδες προβληματίζουν τον περιηγητή για τις αρνητικές επιδράσεις των φυτοφαρμάκων στην περιοχή. Τα φυτοφάρμακα μαζί με τα βλαβερά έντομα σκότωσαν και τα ωφέλιμα. Το οικολογικό μήνυμα που δέχεται άρρητα ο επισκέπτης είναι ότι δεν υπάρχουν βλαβεροί και ωφέλιμοι οργανισμοί αν ο άνθρωπος σεβαστεί την ισορροπία της φύσης... Από την άλλη μεριά του ποταμού είδαμε το βουνό και τις στάνες των βοσκών. Από την πλευρά του οικισμού όλες οι εκτάσεις έγιναν καλλιεργήσιμες. Το ποτάμι, όαση στην άκρη του χωριού! Εντοπίσαμε τις τοποθεσίες όπου ήταν χτισμένοι οι νερόμυλοι. Όλοι δίπλα στο ρέμα με μικρή υψομετρική διαφορά ο ένας από τον άλλο. Κάποιες σκόρπιες πέτρες μαρτυρούσαν την παλιά πλούσια ζωή. Κινητήρια δύναμη το νερό. Άφθονο έρεε παλιότερα, όμως με το πέρασμα των χρόνων λιγότευε. Σήμερα οι πηγές εξακολουθούν να βγάζουν νερό, όχι όμως σε μεγάλη ποσότητα. Εισβάλλει ακούσια στη συνειδησή μας ότι το νερό στις μέρες μας είναι "αγαθό εν ανεπαρκεία". Ένα αγαθό, το οποίο αποτελεί βασικό παράγο-

ντα για την επιβίωση του ανθρώπινου είδους. "Η αλματώδης βιομηχανική ανάπτυξη, η συνεχής αύξηση του πλυσμού της γης και η δυσμενής αλλαγή των καιρικών φαινομένων δημιούργησαν τη λεγόμενη κρίση του νερού, ένα παγκόσμιο φαινόμενο, που εντοπίζεται κυρίως στην κατασπατάληση των υδάτινων πόρων και την αλόγιστη αστική και αγροτική χρήση του νερού, που σε συνδυασμό με την ανομβρία οδήγησαν στη δραματική μείωση των αποθεμάτων και επιφέρουν τραγικές συνέπειες στην κοινωνία" (Ελευθεροτυπία, 21-8-2001, Νερό και ζωή). Κατά τη διάρκεια λειτουργίας των μύλων δε γινόταν καμία σπατάλη, αφού το νερό που χρησιμοποιούσε ο πρώτος μύλος διοχετεύονταν και στους υπόλοιπους, μέχρι που χύνονταν πάλι στο ρέμα με ελάχιστη απώλεια. Οι μύλοι ήταν χτισμένοι σε τέτοια διατεταγμένη σειρά, ώστε επέτρεπαν το νερό να πέφτει στη φτερωτή με δύναμη λόγω της υψομετρικής διαφοράς. Βρισκόταν και οι 12 από τη μεριά του χωριού. Το νερό συγκεντρώνονταν στη στέρνα και από κει με την καρούτα, μια μεγάλη σωλήνα, διοχετεύονταν

στη φτερωτή με δύναμη. Υπήρχαν δύο μυλόπετρες, βαριές, η μία ακίνητη και η άλλη κινούμενη. Το σιτάρι το έριχνε ο μυλωνάς στο σελό, ένα τεράστιο χωνί. Άλεθαν κυρίως αλεύρι και κριθάρι, βρώμη, ζωοτροφές για τα ζώα. Μπορούσε να αλέσει 150-200 οκάδες την ώρα. Με το αλεύρι αυτό οι γυναίκες ζύμωναν μαύρο ψωμί, αφού ο μύλος δεν μπορούσε να αλέσει τελείως το σιτάρι. Οι μύλοι της Βεργίνας δούλευαν επί εικοσιτετραώρου και ο μυλωνάς πληρωνόταν με ποσοστά και σε είδος, κυρίως σιτάρι. Η δουλειά του μυλωνά ήταν οικοτεχνική. Δούλευαν ο μυλωνάς με τα αγόρια του κυρίως. Οι γυναίκες ήταν υπεύθυνες για τις δουλειές του σπιτιού και άλλες βοηθητικές εργασίες στο μύλο ή αναπληρούσαν το μυλωνά κατά τη σπάνια απουσία του. Μια οικογένεια μπορούσε να δουλεύει περισσότερους από έναν μύλο, αφού γνωρίζουμε ότι οι οικογένειες ήταν πολυπληθείς. Οι μύλοι της Βεργίνας κάλυπταν τις ανάγκες των χωριών της Βεργίνας, των Παλατισιών, της Συκιάς, των Ριζωμάτων και του Δασκίου. Τα χωριά του κάμπου, από τη Μελίκη και πέρα ικανοποιούσαν τις αλεστικές τους ανάγκες στον τόπο τους. Από τις Βαρβάρες και πέρα πήγαιναν στη Βέροια με τους πολλούς μύλους, αλευρόμυλους και λαδόμυλους. Με την είσοδο του ηλεκτρικού ρεύματος όσοι διέθεταν τα χρηματικά κεφάλαια και είχαν τη διορατικότητα να προβλέψουν τα μελλούμενα προχώρησαν σε αναβάθμιση και μετα-

τροπή των νερόμυλων σε σύγχρονους κυλινδρόμυλους. Η απαίτηση των ανθρώπων για άσπρο ψωμί, τη φραντζόλα, για γρήγορη εξυπηρέτηση και η αύξηση της παραγωγικότητας με τη σύγχρονη τεχνολογία δεν άφηνε περιθώρια για καθυστερήσεις.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Δεν μπορεί να μιλήσει κανείς για τους νερόμυλους χωρίς να βρέξει τα λόγια του στο νερό. Πλήθος παραδόσεων, εθίμων και στίχων αλέθουν τις έννοιες του μύλου με του νερού σε ένα τροχό.

Η λατρεία του νερού στη θρησκεία: Η λατρεία του νερού ανάγεται στη νεολιθική εποχή μέχρι τις μέρες μας. Στη χριστιανική θρησκεία υπάρχει ο αγιασμός των υδάτων, το μυστήριο της βάπτισης. Οι σταυροφόροι και οι προσκυνητές των Ιερών Τόπων έφεραν μαζί τους νερό από τον Ιορδάνη. Νερό που καθαγιάστηκε στο όνομα των αγίων έχει ισχύ και σήμερα ως νερό μυστηρίων της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας (νερό του Ιγνατίου, νερό του Ξαβηρίου).

Η λατρεία του νερού στη μυθολογία: Θεό της θάλασσας γνωρίζουν οι Έλληνες τον Ποσειδώνα, οι Ρωμαίοι το Neptunus, οι Ινδοί το Βαρούνα. Οι Έλληνες θεοποίησαν σχεδόν όλους τους ποταμούς, οι Ινδοί τον Ινδό, το Γάγγη. Στην Κίνα, τη νοτιοανατολική και κεντρική Ασία ο Δράκων – ποτάμι διασπείρει στη γη την τάξη και τη γονιμότητα. Στην ελληνική μυθολογία παραδίδεται πλήθος μύθων για θαλάσσιες θεότητες, το Νηρέα, τις Νηρηίδες και τη Θέτιδα, το Γλαύκο, το Φόρκυ, τον Τρίτωνα, τις Νύμφες, τις σειρήνες, τις μούσες.

Έθιμα: Στις 6 του Γενάρη είναι ο αγιασμός των υδάτων. Ο παπάς με τους πιστούς χριστιανούς πηγαίνει στο ποτάμι ρίχνει το σταυρό και παλικάρια του χωριού βουτάνε να τον πιάσουν. Θεωρείται ευλογημένος όποιος καταφέρει να τον πιάσει. Στο χωριό της Βεργίνας αρκετές φορές τον έπιασαν μαθητές του σχολείου.

Στο ευχέλαιο ραντίζει ο παπάς όλο το σπίτι με νερό για εξαγνισμό. Μια γυναίκα όταν πάει να γεννήσει ρίχνουν νερό, για να κυλήσει το μωρό σα νεράκι.

Στο θάνατο, όταν σηκώνουν το νεκρό για την εκκλησία, πλένουν όλο το σπίτι και όσοι μετέχουν στην κηδεία πρέπει να πλύνουν τα χέρια τους.

Το νερό της λησμονιάς πίνουν οι νεκροί για να ξεχάσουν τον απάνω κόσμο. Όταν φεύγει κανείς ταξίδι χύνουν από πίσω του νερό, να κυλάει ο δρόμος του σα νερό. Την Πρωτοχρονιά, και σε άλλα μέρη και την Πρωτομαγιά, συνήθιζαν να πηγαίνουν στη βρύση και να αφήνουν πρόσφορα, συνήθως γλυκίσματα, «τα μελιόγματα», για να γλυκάνουν τα νερά.

Στα Άγραφα αδειάζουν τα αγγεία και τα χαράματα παίρνουν τα κορίτσια τις στάμνες και τις αλείφουν με βούτυρο, τις στολίζουν με λουλούδια, παίρνουν νερό και το φέρνουν σπίτι. Με το νερό αυτό βρέχουν τις καρδάρες και τα πρόβατα. Τη Δευτέρα μετά το γάμο η νύφη πήγαινε στη βρύση με συνοδεία και έπαιρνε νερό για το νέο της σπίτι αφήνοντας χρήματα ή ένα μικρό ψωμί με την ευχή όπως τρέχουν τα νερά έτσι να τρέχουν τα αγαθά.

Συνηθισμένη ήταν η χρήση του νερού στη μαγεία και στα ξόρκια (επωδές) για το ξεμάτιασμα, να φύγει το κακό μάτι.

Υπάρχει η δοξασία ότι το νερό κοιμάται κάποιες ώρες. Όποιος βρεθεί μπροστά σε κοιμισμένο νερό να μην μιλήσει, γιατί θα πάθει μεγάλο κακό. Αν θελήσει να πει πρέπει να το ταραξει να ξυπνήσει, γιατί αλλιώς αγανακτεί και του παίρνει το νου.

Σχετική είναι και η απαγόρευση ότι δεν πρέπει να κοιμάται κανείς κοντά σε τρεχούμενο νερό, γιατί καμιά φορά τον πνίγει.

Το αμίλητο νερό είναι αυτό που παίρνουν από την πηγή με απόλυτη σιγή για να μην ταραχτεί το στοιχείο, ώστε να αποβεί ωφέλιμο για το χρήστη.

Στα παραμύθια και στα δημοτικά τραγούδια οι ήρωες ψάχνουν να

βρουν το αθάνατο νερό, να ραντίσουν αγαπημένα πρόσωπα και να τα ξαναφέρουν στη ζωή. Ο Μ. Αλέξανδρος πετά την αδερφή του στη θάλασσα όταν του χύνει το «αθάνατο νερό» και κείνη απεγνωσμένα ρωτά τους ναυτικούς: «Ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος;»¹

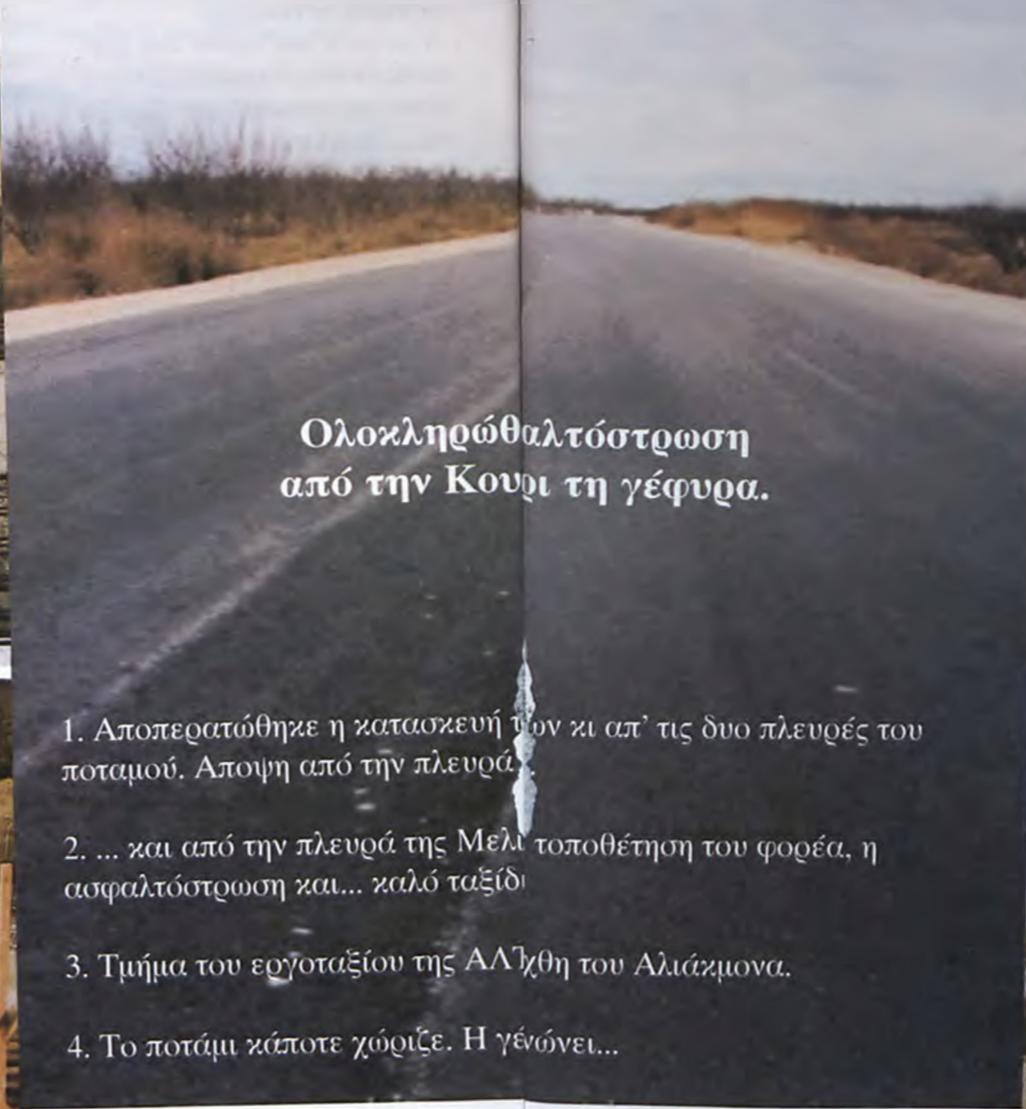
Το κείμενο αυτό αποτελεί μια συνοπτική έκφραση της έρευνας των μαθητών/ημερών του δημοτικού σχολείου Βεργίνας κατά το σχολικό έτος 2000-01 στα πλαίσια περιβαλλοντικού προγράμματος. Η έρευνα δεν έγινε με σκοπό να αναμοχλεύσει μνήμες και νοσταλγικά να ξαναστήσει το παρελθόν. Αγναντεύοντας το μέλλον ψάχνει κανείς τρόπους βελτίωσης του παρόντος, ώθησης της δημιουργικότητας, ευελπιστώντας σε κάτι καλύτερο από αυτό που κληρονόμησε. Η παραπάνω σκέψη συνηγόρησε να πραγματοποιηθεί παρέμβαση στο Δήμο Βεργίνας για την αναμόρφωση του χώρου και την τουριστική αξιοποίησή του.

... "τρέχει" η γέφυρα Κουλούρας - Μελίκης

Με γοργούς ρυθμούς οδεύει προς την ολοκλήρωσή του το μεγάλο έργο της κατασκευής της γέφυρας Κουλούρας - Μελίκης. Η δεύτερη μεγαλύτερη στον ποταμό Αλιάκιονα γέφυρα, σύμφωνα με τον προγραμματισμένο χρόνο - ρεκόρ αποπεράτωσής της, θα ενώσει τους "εντεύθεν" με τους εκείθεν σε 120 μέρες. Μπορεί και κάτι λιγότερο...

Διεκδικώντας μια θέση στο βιβλίο Γκίνες όσον αφορά το χρόνο αποπεράτωσης δημοσίου έργου (ένα χρόνο νωρίτερα από την αρχική πρόβλεψη), η κατασκευάστρια εταιρεία ΑΛΤΕΚ Α.Ε. και ο υπεύθυνος του έργου κ. Θανάσης Κολτσίδας δίνουν το δικό τους στίγμα στο πεδίο των αναπτυξιακών προσπαθειών.

Ολοκληρώθηκε η ασφαλτόστρωση από την Κουρι τη γέφυρα.

1. Αποπερατώθηκε η κατασκευή των κι απ' τις δυο πλευρές του ποταμού. Αποψη από την πλευρά...
2. ... και από την πλευρά της Μελι τοποθέτηση του φορέα, η ασφαλτόστρωση και... καλό ταξίδι
3. Τμήμα του εργοταξίου της ΑΛΤχθ του Αλιάκιονα.
4. Το ποτάμι κάποτε χώριζε. Η γένωνει...

Στιγμές

Από

Εγκαινία

Επιτέλους Δημαρχείο!

89 χρόνια μετά την

απελευθέρωσή της η Βέροια

απέκτησε το "σπίτι" της. Το

Δημαρχείο που δικαίως χα-

ρακτηρίστηκε "κόσμημα" της

πόλης, εγκαινιάστηκε στις

16 Οκτωβρίου 2001 επί δη-

μαρχίας Γιάννη Χασιώτη...

η ΖΩΗ, με χορδές και πλήκτρα...

της Σοφίας Γαγκούση

Δύο νεαροί Βεροιώτες, σχεδόν συνομήλικοι, δίνουν καθημερινά το δικό τους αγώνα στη ζωή και τη μουσική. Ο καθένας στο δικό του δρόμο, στα δικά του όνειρα, στη δική του διαδρομή - καθόλου εύκολη - για τον τελικό σκοπό.

Σε μια ντουζίνα ερωτήσεις - κοινές και για τους δύο - κλήθηκαν να απαντήσουν για να γνωρίσουμε καλύτερα την άλλη πλευρά... Πίσω από τη σκηνή, πίσω από τους προβολείς που τους φώτισαν, ως σολίστες, στην συναυλία κλασσικής μουσικής που συναντήθηκαν φέτος για πρώτη φορά οι δύο τους, στο "Χώρο Τεχνών" της Βέροιας

Αυτώνης Σουσάμογλου

“Ο αγώνας δεν είναι ποτέ απέναντι στους άλλους,
αλλά απέναντι στα όρια του ίδιου μας του εαυτού...”

- Από το πρώτο μάθημα μουσικής μέχρι σήμερα τί θετικό και τί αρνητικό άφησε ο χρόνος;

Από το πρώτο μάθημα βιολιού το 1980 μέχρι σήμερα έχουν περάσει 21 χρόνια! Μία ολοκληρωμένη ζωή γεμάτη από πολλές έντονες αναμνήσεις. Από τη μία πολλή μελέτη, άγχος, λιγότερος ελεύθερος χρόνος, απογοήτευση. Από την άλλη, όμως, συναυλίες, ταξίδια, αξέχαστες στιγμές παίζοντας μουσική με φίλους, γνωριμίες και συνεργασίες με πολλούς αξιόλογους ανθρώπους. Και πάνω απ' όλα δημιουργία.

- Δικαιώνεται η επιλογή και το παιδικό όνειρο;

Νομίζω πως ακόμα δεν είμαι σε θέση να μιλήσω για δικαίωση ή όχι. Οι επιλογές δικαιώνονται πάντα στο τέλος μιας πορείας, ενώ εγώ βρίσκομαι ακόμα στα πρώτα βήματα της επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας. Θα σας έλεγα όμως πως μέσω της μουσικής αισθάνομαι μία εσωτερική πληρότητα κι αυτό μου δίνει δύναμη για την συνέχεια.

- Θέλει θυσίες η ενασχόληση με την κλασική μουσική;

Ναι, θέλει θυσίες, όπως, άλλωστε και σε όλους τους τομείς, όταν κανείς θέλει να είναι συνεπής σ' αυτό που κάνει.

- Ο σολίστας κάνει κάτι σαν πρωταθλητισμό;

Βρίσκω πολύ πετυχημένο τον παραλληλισμό σας. Ο σολίστας, όπως ο πρωταθλητής είναι αυτός που κατά κάποιο τρόπο προσπαθεί να “ξεχωρίσει” από τους υπόλοιπους, κάτι για το οποίο απαιτούνται χρόνια καθημερινής σωματικής και πνευματικής προετοιμασίας. Ο πρωταθλητισμός στη μουσική βέβαια – στο επίπεδο του ανταγωνισμού – δεν έχει καμία σχέση με την ουσία και το βάθος της μουσικής. Όπως και στον αθλητισμό ο πρωταθλητισμός όπως τον βλέπουμε σήμερα δεν έχει σχέση με το ιδε-

ώδες της άθλησης. Ο αγώνας δεν είναι ποτέ απέναντι στους άλλους, αλλά απέναντι στα όρια του ίδιου μας του εαυτού.

- Γιατί θεωρείται δύσκολη και απρόσιτη στο ευρύ κοινό η κλασική μουσική;

Θέτετε ένα πολύ σοβαρό ζήτημα. Η μουσική, η τέχνη γενικότερα, είναι ένα είδος επικοινωνίας και απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους. Τα διάφορα είδη της μουσικής όμως λειτουργούν και διαφορετικά. Η λαϊκή μουσική π.χ. λειτουργεί με βάση το συναίσθημα και έτσι η επικοινωνία με το κοινό είναι άμεση. Η κλασική από την άλλη απαιτεί πνευματική συμμετοχή, τόσο από τον ερμηνευτή, όσο και από τον ακροατή. Προσέξτε, δεν μιλάω για γνώσεις και ούτε απευθυνόμαστε στους ειδικούς. Δεν χρειάζεται να “ξέρεις” για να ευχαριστηθείς μία συναυλία, όπως ακριβώς δεν χρειάζεται να είσαι ηθοποιός για να ευχαριστηθείς μία ταινία. Πολλές φορές μάλιστα ευθύνονται και οι ίδιοι οι μουσικοί, οι οποίοι βαφτίζουν τη δική τους αδυναμία να αγγίξουν το κοινό ως άγνοια του κοινού και αυτό είναι λάθος.

- Είναι ασκητική η προσωπική ζωή ενός βιολονίστα που θέλει να κάνει διεθνή καριέρα;

Σ' αυτό υπάρχουν δύο όψεις. Από τη μία, η καθημερινή ζωή ενός μουσικού την περίοδο των σπουδών και της προετοιμασίας είναι “ασκητική”. Από την άλλη, όμως, όταν κάποιος κάνει καριέρα, συναναστρέφεται με πολύ κόσμο, κάνει πολλά ταξίδια και συχνές εμφανίσεις, ενώ πρέπει συνεχώς να φροντίζει να εμπλουτίζει τις γνώσεις και τις εμπειρίες του. Θα έλεγα πως είναι ένας πολύ ενδιαφέρων συνδυασμός.

- Συνήθως, θεωρείται ότι δεν κάνετε φυσιολογική ζωή όπως οι άλλοι νέοι της ηλικίας σας. Εσείς πώς νοιώθετε;

Φυσιολογική ζωή; Τί σημαίνει αυτό; (αστειεύομαι). Όχι, δεν πιστεύω πως ζω διαφορετικά

**Μετά τις
σπουδές
του στη
Γερμανία,
21 ετών
σήμερα,
είναι
σολίστας
στην
Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών**

από οποιονδήποτε άλλο. Γιατί;

- Ποιό τμήμα πληρώνει περισσότερο ο σολίστας;

Νομίζω πως είναι το αίσθημα, ότι βρίσκεσαι διαρκώς υπό κρίση. Είναι εκείνες οι στιγμές του άγχους πριν από κάθε εμφάνιση που σκέφτεσαι "γιατί πρέπει να το περνάω αυτό κάθε φορά;". Με τον καιρό όμως γίνεται κι αυτό μέρος της καθημερινότητας.

- Εκτός από την κλασική μουσική τί άλλο υπάρχει στη δισκοθήκη σας;

Στον ελεύθερο χρόνο μου ακούω μάλλον περισσότερο άλλα πράγματα, παρά κλασική. Ροκ, έντεχνη ελληνική, τζαζ, γενικά οτιδήποτε καλό.

- Σνομπάρετε τα σουξέ;

Όχι, κρίνω όμως πολύ αυστηρά το τι μου αρέσει και τι όχι. Η μουσική είναι σαν το φαγη-

τό. Ένας άνθρωπος χρειάζεται όλα τα είδη διατροφής για να ζήσει. Αντίστοιχα, χρειάζεται και όλα τα είδη μουσικής. Υπάρχει όμως καλομαγειρεμένο φαγητό και καμένο φαγητό, όπως υπάρχει καλή και κακή μουσική. Δεν πιστεύω πως υπάρχουν άνθρωποι που τους αρέσει να τρώνε καμένο φαγητό. Γιατί λοιπόν κάποιος ν' ακούει κακή μουσική; Εσείς σνομπάρετε το καμένο φαγητό;...

- Μετανοιώσατε κάποια στιγμή για την επιλογή σας;

Όχι, ούτε στιγμή.

- Ποιος είναι ο τελικός στόχος;

Δεν υπάρχει τελικός στόχος στη μουσική, όπως άλλωστε και στη ζωή. Υπάρχει μόνο μία μακριά διαδρομή που προσπαθούμε να την κάνουμε όσο γίνεται πιο ενδιαφέρουσα για μας και για τους άλλους.

Παναγιώτης Τροχόπουλος:

"Δεν μετάνιωσα για την επιλογή μου..."

19 ετών σήμερα, σπουδάζει στη Μόσχα, στην Ακαδημία Τσαϊκόφσκι στην τάξη του καθηγητή Ν. Πετρώφ

- Από το πρώτο μάθημα μουσικής μέχρι σήμερα τί θετικό και τί αρνητικό άφησε ο χρόνος;

Το θετικό για μένα είναι η πρόοδος μου στο πιάνο και η καταξίωσή μου σιγά σιγά στο χώρο. Σαν αρνητικό μπορώ να αναφέρω το ότι σαν παιδί στερήθηκα λίγο το παιχνίδι και την ξένοιαστη ζωή.

- Δικαιώνεται η επιλογή και το παιδικό όνειρο; Νομίζω πως ναι.

- Θέλει θυσιές η ενασχόληση με την κλασική μουσική;

Σίγουρα και πολλές μάλιστα.

- Ο σολίστας κάνει κάτι σαν πρωταθλητισμό; Βέβαια και είναι πολύ δύσκολη προσπάθεια.

- Γιατί θεωρείται δύσκολη και απρόσιτη στο ευρύ κοινό η κλασική μουσική;

Κύρια αιτία είναι η έλλειψη μουσικής παιδείας η οποία πρέπει να αρχίζει από τα χρόνια του Δημοτικού. Άλλωστε επικρατεί η αντίληψη να προωθούν τα παιδιά τους στη μουσική οι γονείς μόνο αν είναι ταλέντα. Η μουσική, όμως, είναι γνώση που πρέπει να έχουν όλα τα παιδιά γιατί μόνο με αυτόν τον τρόπο διαμορφώνεις και

κοινό που θα μπορεί να ακούει αυτή τη μουσική.

- Είναι ασκητική η προσωπική ζωή ενός πιανίστα που θέλει να κάνει διεθνή καριέρα;

Ναι.

- Συνήθως, θεωρείται ότι δεν κάνετε φυσιολογική ζωή όπως οι άλλοι νέοι της ηλικίας σας. Εσείς πώς νοιώθετε;

Δεν θάλεγα ότι δεν είναι φυσιολογική. Απλά, όπως προανέφερα, μας έλειψε λίγο το παιχνίδι σαν παιδιά. Νοιώθω πολύ ωραία.

- Ποιο τίμημα πληρώνει περισσότερο ο σολίστας;

Νομίζω ότι έχω απαντήσει προηγούμενα.

- Εκτός από την κλασική μουσική τι άλλο υπάρχει στη διακοθήκη σας;

Ακούω πολλά είδη μουσικής, μου αρέσει η τζαζ.

- Σνομπάρετε τα σουξέ;

Δεν με συγκινούν ιδιαίτερα.

- Μετανοιώσατε κάποια στιγμή για την επιλογή σας;

Όχι με τίποτα.

- Ποιος είναι ο τελικός στόχος;

Η παραπέρα καταξίωση στο χώρο της μουσικής στη χώρα μου αλλά και η διεθνής. Άλλωστε, μελετώ κι αγωνίζομαι καθημερινά γι' αυτό το σκοπό.

Ο νέος φακός
PUREVISION™
 αλλάζει το
 πρωϊνό ξύπνημα!

PUREVISION™

- Μοναδικός φακός, ο οποίος φοριέται χωρίς προβλήματα μέρα-νύχτα.
- Προσφέρει άνετη εφαρμογή από την πρώτη μέχρι την τελευταία μέρα
- Εξασφαλίζει υψηλότερη διαπερατότητα οξυγόνου κατά τη διάρκεια του ύπνου.

PUREVISION™ Κοιμάστε, Ξυπνάτε και βλέπετε καθαρά και εκ του ασφαλούς!

Ξεχάστε τις παλιές συνήθειες. Ο νέος φακός επαφής **PUREVISION™** είναι ό,τι καλύτερο έχει να επιδείξει η εξέλιξη της τεχνολογίας στο χώρο των φακών επαφής. Φορέστε τους και δείτε διαφορά!

Ζητήστε στα οπτικά καταστήματα το ειδικό σύστημα/πακέτο **PUREVISION™**

BAUSCH & LOMB

Ρωτήστε
 για περισσότερες
 πληροφορίες τον
 εφαρμοστή σας.

Ο Π Τ Ι Κ Α
 Σ Α Β Β Α Τ Δ Η

ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 18
 ΒΕΡΟΙΑ
 τηλ.: (0331) 20335

ΧΡΙΣΤΟΔ. ΛΑΝΑΡΑ 1
 ΝΑΟΥΣΑ
 τηλ.: (0332) 26686

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 2 & ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ 1
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
 τηλ.: (031) 870.282

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ιγκορ (Γιώργος) Φωτόπουλος

Ένας Ηραθιώτης στη Βραζιλία

Στα
βάθη
του
Αμαζονίου
φωτογραφίζει
και
εκθέτει
σε...
τηλεκάρτες!

Είναι πολλοί οι Ημαθιώτες απόδημοι σε ολόκληρο τον κόσμο. Σε όλα τα πλάτη και τα μήκη του πλανήτη μας, θα συναντήσει κανείς ανθρώπους από την Ημαθία, δικούς μας ανθρώπους, φίλους ή συγγενείς, που πριν από πολλές δεκαετίες έφυγαν για να συναντήσουν την τύχη τους σε γνωστά και άγνωστα μέρη.

Σε έναν αγώνα δύσκολο και συνεχή για καλύτερες μέρες γι' αυτούς και τις οικογένειές τους.

Και εκεί, άλλοι έμειναν για πάντα και άλλοι πάλι γύρισαν στα πάτρια εδάφη, κοντά στους δικούς τους.

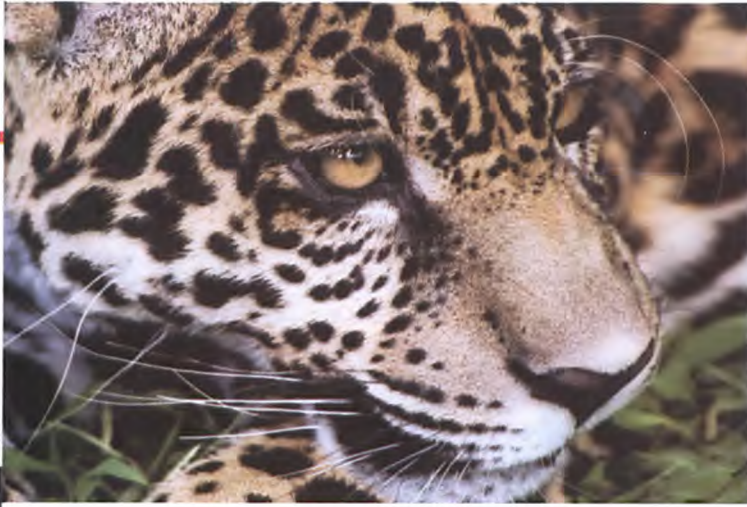
Οι περισσότεροι έφυγαν σε χώρες της Ευρώπης και την Αυστραλία και λιγότεροι σε Αμερική και άλλες χώρες.

Ένας από αυτούς και ο Διονύσης Φωτόπουλος, ο Νιόνιος, από τον Πλάτανο. Πριν από 42 χρόνια έφυγε για τη Βραζιλία, όπου δημιούργησε τη δική του οικογένεια στην πόλη PORTO VEILO και ασχολείται μέχρι και σήμερα με δημόσια έργα.

Ένα από τα παιδιά του, ο Ιγκόρ (Γιώργος) Φωτόπουλος, φανατικός ερασιτέχνης φωτογράφος, κοσμεί με το όνομά του τις περισσότερες τηλεκάρτες της χώρας αυτής, με φωτογραφίες από τον φυσικό της κόσμο (ζώα, τοπία κ.λ.π.).

Με κίνδυνο πολλές φορές την ίδια του τη ζωή, φωτογραφίζει στα βάθη του Αμαζονίου σπάνια είδη φιδιών,

ερπετών και άγριων θηρίων, που δύσκολα συναντά κανείς ακόμη και σε εγκυκλοπαιδείες. Το πάθος και η προσπάθειά του αυτή, όχι μόνο για τη φωτογράφιση αλλά και τη διάσωση του ζωϊκού και φυτικού περιβάλλοντος, έχει αναγνωριστεί επίσημα πολλές φορές από την πολιτεία της Βραζιλίας και έτσι ο Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών της χώρας αυτής έχει τυπώσει τηλεκάρτες με φωτογραφίες του Ιγκόρ, στις οποίες δεν παραλείπεται η αναγραφή του ονόματός του.

Ένας ακόμη Ημαθιώτης απόδημος που γίνεται γνωστός στη χώρα που ζει.

Αξίζει να αναφέρονται αυτοί οι άνθρωποι, που μας κάνουν υπερήφανους με τις δραστηριότητές τους!

Νέα A-Class!

Σε συνεχή Αναζήτηση της τελειότητας!

► Σήμερα η Mercedes-Benz σε συνεχή αναζήτηση της τελειότητας προχωράει ένα βήμα πιο μπροστά και σας παρουσιάζει τη νέα A-Class, ανανεωμένη, ακόμη καλύτερη. Δείτε την εξωτερικά. Είναι οι λεπτομέρειες που κάνουν τη διαφορά. Παρατηρήστε τους εσωτερικούς της χώρους. Έχετε την αίσθηση ότι βρίσκεστε σε μία "μεγάλη" Mercedes-Benz. Είναι η νέα A-Class και σας προκαλεί να την οδηγήσετε. Επισκεφθείτε το επίσημο δίκτυο της Mercedes-Benz Ελλάς και ζήστε τη διαφορά, ζήστε τη νέα A-Class!

Mercedes-Benz

Mercedes-Benz
FINANCE

Internet: <http://www.mercedes-benz.gr>

mobilo-life
30 χρόνια ξένοιαστης οδήγησης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΓΙΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

Επίσημος έμπορος της Mercedes-Benz Ελλάς για τους νομούς Ημαθίας, Πέλλας
Έκθεση: ΒΕΡΟΙΑ, Νέα Περίφ. Οδός Βέροιας-Θεσσαλονίκης, τηλ.: (0331) 61255

Ενημέρωση, **Ψ**υχαγωγία, **Ε**πικοινωνία

κάθε μέρα

24
ώρες

ΕΚΠΕΜΠΕΙ

στον

παθμό σας!

ρ ά δ ι ο

ΤΥΠΟΣ FM 99.7

Δημόσι

Από το 1965 η παράδοση συνεχίζεται

The World's Slimmest Watch Range

collection
LES BÉMONTS

EDOX

Swiss Made
Since 1884

Αγοι Παναγιωτίδη
κοσμήματα-ρολόγια

Κεντρικής 83 Τηλ. 03310 23.246 Βέροια

Ο Μητροπολίτης Φλώρινας

και μετέπειτα Βέροιας

Πολύκαρπος

Ο Μητροπολίτης Πολύκαρπος Σακελλαρόπουλος έπαιξε τον κυριότερο ρόλο στην απελευθέρωση της πόλης της Φλώρινας από τους Τούρκους στις 7 Νοεμβρίου 1912, χωρίς να χυθεί σταγόνα αίματος.

Στις 6 Νοεμβρίου 1912, επιτροπή από Τούρκους προκρίτους της Φλώρινας, καλεί σε σύσκεψη στον τεκέ των Δερβίσηδων (ιερός χώρος) τον μητροπολίτη Πολύκαρπο και αποφασίζουν με συναίνεση του μουφτή (θρησκευτικού αρχηγού) Χουλουσή, ενώ μέσα στην πόλη της Φλώρινας υπάρχουν ακόμη 3.000 Τούρκοι στρατιώτες, να παραδώσουν την πόλη στους Έλληνες και όχι στους Σέρβους που κατέβαιναν από το Μοναστήρι (Βιτώλια). Τότε με πρωτοβουλία του Πολύκαρπου (ο οποίος πήρε στην σύσκεψη και τον Δήμαρχο Τέγο Σαπουντζή, εστάλη στον ελληνικό στρατό που ήταν στο Σόροβιτς (Αμύνταιο), επιτροπή από δύο ιερείς, τον ραβίνο και ένα οδηγό. Τελικά οι Τούρκοι άφησαν τρεις Έλληνες ιππείς υπό τον υπίλαρχο Ιωάννη Άρτη, να υψώσουν στο κτίριο της Μητρόπολης την ελληνική σημαία, δύο - τρεις ώρες μόνο πριν την άφιξη στην Φλώρινα του Σερβικού ιππικού.

Το γεγονός αυτό περιγράφεται από τον ίδιο τον υπίλαρχο Ιωάννη Άρτη(1) και τον Μακεδονομάχο - ιστορικό Μόδη Γεώργιο(2) και (3), αλλά ίσως η πιο αντικειμενική περιγραφή δίνεται από τον Δήμαρχο Φλώρινας κατά το 1912 Τέγο Σαπουντζή(3) και (4), όπου και απεικονίζονται οι πνευματικές αρετές και η διπλωματικότητα του Πολύκαρπου.

Σύμφωνα με στοιχεία που μας έδωσε ο Αρχιμανδρίτης Βέροιας Αθηναγόρας, ο Πολύκαρπος γεννήθηκε στην Τσαρίτσαίνα Ελασσόνας από βλαχόφωνη οικογένεια. Η Τσαρίτσαίνα ήταν τότε εκπαιδευτικό κέντρο, πατρίδα του Οικονόμου εξ Οικονόμων, περίφημου κληρικού συγγραφέα και διάσημου ρήτορα. Ο Πολύκαρπος σπούδασε στην Θεολογική Σχολή

της Χάλκης και αργότερα βρέθηκε κοντά στον Μητροπολίτη Ανδριανούπολης Πολύκαρπο Βαρβάκη, όπου και εξελέγη βοηθός Επίσκοπός του με τίτλο Επίσκοπος Πέτρας.

Σύμφωνα με στοιχεία που μας έδωσε η διαβιούσα στην Αλεξάνδρεια ευγενέστατη κυρία Θάλεια Δαμαλά, εγγονή της αδελφής του Πολύκαρπου "Ο Πολύκαρπος μετά το Πανεπιστήμιο διορίστηκε καθηγητής. Ακολουθώντας με χρήματα του Οικονόμου εξ Οικονόμων σπούδασε στην Θεολογική Σχολή Χάλκης.

Το 1926 διώχθηκε από τον Πάγκαλο (η κ. Θάλεια άκουγε από την γιαγιά για την δίωξη αλλά δεν θυμάται την αιτία). Στο πατρικό σπίτι του Πολύκαρπου έμενε η Αστυνομία και τα ενοίκια τα έδινε για σπουδές φτωχών παιδιών, το ίδιο και τον μισθό του.

Αργότερα ο Πολύκαρπος δώρισε το αρχοντικό πατρικό του σπίτι στο Γυμνάσιο. Ο Δήμος τον τίμησε δίνοντας το όνομά του σε οδό. Διετέλεσε Μητροπολίτης Βέροιας από το 1928 έως το 1943 αφήνοντας σημαντικότερο θρησκευτικό και κοινωνικό έργο. Απεβίωσε τον Ιανουάριο του 1943 στο μοναστήρι της Φιλίτσας, όπου ή κρύωσε ή τον δηλητηρίασαν. Μολονότι στο τέλος της ζωής του ήταν ασθενικός στα εκκλησιαστικά καθήκοντα ήταν συνεπέστατος. ***Ο τάφος του βρίσκεται στη Βέροια σε περίοπτη θέση*.**

Ο ιστορικός Χρήστος Νεράτζης γράφει για τον Πολύκαρπο(5): Γεννήθηκε το 1878 στην Τσαρίτσαίνα και αφού απέκτησε καλή μόρφωση διορίστηκε στο Λειβάδι σαν καθηγητής στο ημιγυμνάσιο και στην Ελασσόνα ως αρχιερατικός επίτροπος. Έγινε Επίσκοπος Πέτρας και μετά Μητροπολίτης στην Φλώρινα και Βέροια. Κατά την διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα αγωνίσθηκε κατά των ξένων προπαγανδών.

Σύμφωνα με εκκλησιαστικές πηγές ο Πολύκαρπος το 1926 εξορίστηκε το Άγιος Όρος, όχι μόνο για εκκλησιαστικές δι-

αφωνίες, αλλά και γιατί αρθρογράφησε εναντίον της συμφωνίας που έκανε τον Ιούλιο του 1926 ο δικτάτορας Πάγκαλος με τους Σέρβους, συμφωνία με την οποία οι ομιλούντες το σλαβοφανές ιδίωμα Μακεδόνες, αναγνωρίζονταν ως Σέρβοι(6). Υπόψη ότι ο Πολύκαρπος το 1924 καταπολέμησε την συμφωνία των υπουργών Εξωτερικών Ελλάδας - Βουλγαρίας Πολίτη Καλφώφ, με την οποία αναγνωρίζονταν οι ομιλούντες το σλαβοφανές ιδίωμα ως Βούλγαροι!(7).

ντζής έγραψε: αγνός πατριώτης, Σώφρων ιεράρχης, προς όν η απελευθερωθείσα πόλις πολλά οφείλει(3) σελ. 20

* Ιδιαίτερες ευχαριστίες του γράφοντος προς την εξαιρετική κυρία Χατζηλέκα Ευαγγελία, Γραμματέα του Δήμου Ελασσόνας, γιατί χωρίς τις υποδείξεις της, δεν θα ολοκληρώνονταν η εργασία για τον Πολύκαρπο για τον οποίο δυστυχώς δεν υπάρχει αρχειακό υλικό. (7)

Πέραν της ιστορίας, ηθικό χρέος επιβάλλει, οι κατ' έτος εορτάζοντες δημοτικοί άρχοντες της Φλώρινας την κυρίως χάρη στον Πολύκαρπο αναίμακτη απελευθέρωση της πόλης της Φλώρινας από τους Τούρκους, να τελέσουν μια φορά τουλάχιστον μετά από σχεδόν εξήντα χρόνια από τον θάνατο του Πολύκαρπου, ένα τρισάγιο στον τάφο του και παράλληλα να δοθεί το όνομά του σε οδό της πόλης.

Ευελπιστώντας ότι ο φίλος και λάτρης της Φλώρινας, σημερινός Δήμαρχος Χρήστος Αλεμπάκης, θα τιμήσει τον Πολύκαρπο, για τον οποίο ο Τέγος Σαπου-

*σ.σ. Στα Κοιμητήρια της Βέροιας βρήκαμε μόνο τις πλάκες από το τάφο του Μητροπολίτη Πολύκαρπου. Τα οστά του - όπως μάθαμε - φυλάσσονται μετά την ανακομιδή τους, στην Αγία Τράπεζα της Παναγίας Φανερωμένης πίσω από τη Μητρόπολη Βέροιας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Αναφορά Ιωάννη Αρτη, Διεύθυνση Ιστορίας Στρατού 1912
- 2) Μόδης Γεώργιος Πάντσεφ ο δυναμιτιστής,
- 3) Φλώρινα η ακριτική εθνική σκοπιά, έκδοση εφημερίδας "Εθνος" 1953
- 4) Περιοδικό "Μακεδονική Ζωή" τεύχος 31

ΠΟΤΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Υ Π Ο Δ Η Μ Α Τ Α

Β Ε Ρ Ο Ι Α

Πρ. Ηλία & Ιπποκράτους (γωνία) Τηλ. 0331 63081 - Εδέσσης 35 & Ήρας (γωνία) Τηλ. 0331 65553 - Πρ. Ηλία 17, Τηλ. 0331 21159

Σ Κ Υ Δ Ρ Α

Δαβάκη 31, Τηλ. 0381 81353

Ένα ευφυές σύγχρονο μυθιστόρημα που θα μπορούσε να αποτελέσει σενάριο επιστημονικής φαντασίας είναι το παιχνίδι του μυαλού που μοιάζει και εξαιρετικά επίκαιρο για την εποχή μας. Κυνικοί επιστήμονες φανατισμένοι με τη λογική του εύκολου κέρδους, ρομαντικοί άνθρωποι ανυποψίαστοι μπρο-

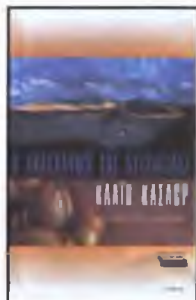
**“Το παιχνίδι του μυαλού”
Του Εκτορα Μακτόναλτ
Μετάφραση :ΜαργαρίταΚαυκαλά
Εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ**

στά στο θαύμα της προόδου, ο σκληρός ανταγωνισμός στη «βιομηχανία της ευτυχίας», καταγράφονται στο μυθιστόρημα.

Ο ήρωας, ο Μπεν, φοιτητής της Οξφόρδης, δέχεται να λάβει μέρος σ' ένα σημαντικό

πείραμα πάνω στον ανθρώπινο νου. Εμπνευστής του πειράματος είναι ο Τζέιμς Φίλντχεντ, ένας φιλόδοξος καθηγητής Βιολογίας. Με μια πρωτοποριακή συσκευή με αισθητήρες που θα του τοποθετήσει στο κεφάλι, θα μπορούσε να αξιολογήσει τη δύναμη των συναισθημάτων του. Τόπος του πειράματος, ένα μαγευτικό αφρικανικό τοπίο στην Κένυα, όπου ο Μπεν θα περάσει δύο εβδομάδες παρέα με την πανέμορφη Κάρα, μια μυστηριώδη γυναίκα που μπήκε ξαφνικά στη ζωή του και την ερωτεύτηκε κεραυνοβόλα. Ενώ ο ανυποψίαστος ήρωας προ-

τοιμάζεται για αξέχαστες στιγμές σ' έναν επίγειο παράδεισο, θα γνωρίσει την κόλαση: εξαπάτηση, συνωμοσίες, ανατροπές σ' ένα δυνατό θρίλερ εντυπώσεων...

Τρία περιστατικά, οδηγούν τον ήρωα του βιβλίου στην πεποίθηση ότι συνδέονται μεταξύ τους, με κάποιον περίεργο τρόπο. Ετσι, οι έρευνές του τον οδηγούν σε ένα αρχαίο μυστήριο με σύγχρονες συνέπειες.

Το πρώτο περιστατικό συνέβη το 1858 όταν μια γυναίκα ανακαλύπτει ένα πλοίο - φάντασμα στην

Ανταρκτική, μαζί με το πλήρωμά του κι ένα μαύρο κρυνίο από οψιδιανό.

Το Μάρτιο του 2001, ανθρωπολόγοι ανακαλύπτουν έναν υπόγειο θάλαμο με αρχαίες επιγραφές και γίνονται στόχοι αγνώστων δολοφόνων και τον Απρίλιο του ίδιου χρόνου, ένα υποβρύχιο που είχε εξαφανιστεί στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο προσπαθεί να βυθίσει ένα ερευνητικό πλοίο της ΝΥΜΑ πάνω στο

**Η ανακάλυψη της Ατλαντίδας
Του Κλάιβ Κάσλερ
Μετάφραση: Αγορίτσα
Μπακοδήμου
Εκδόσεις ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ**

οποίο βρίσκεται και ο ήρωας του μυθιστορήματος, Ντερκ Πιτ.

Μια ζωή ανάλογη με τον ήρωά του ζει και ο συγγραφέας...

**TZIXANT
Ο ΙΕΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ
Του Ζιλ Κετέλ
Μετάφραση: Ελένη Τζερεζόλε
Εκδόσεις ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ**

Μοιάζει να έχει αλλάξει ο κόσμος από τις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Μοιάζει να έγινε απρόβλεπτος και ανεξήγητος... Ακόμη και οι προθήκες των βιβλιοπωλείων συμπληρώθηκαν με βιβλία σχετικά με το Ισλάμ, την Αραβική φιλοσοφία και στάση ζωής, την τρομοκρατία και την αμερικανική πολιτική.

Το TZIXANT αναφέρεται στον ιερό πόλεμο και την δράση των ισλαμικών κινημάτων κυρίως στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα.

Ο Ζιλ Κετέλ κάνει έναν απολογισμό 25 ετών ισλαμισμού υπό ιστορικό πολιτιστικό και κοινωνικό πρίσμα. Ο συγγραφέας είναι διευθυντής ερευνών στο Εθνικό Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών και υπεύθυνος για το μουσουλμανικό κόσμο στο Ινστιτούτο Πολιτικών Μελετών στο Παρίσι.

Κάθε βδομάδα και μια συνταγή, κάθε συνταγή κι ένα κείμενο της ελληνικής και ξένης λογοτεχνίας. Ετσι, σαν μπουκιές και ψίχουλα, θα περάσει το 2002 μέσα από τις σελίδες του ημερολογίου που κυκλοφόρησε για τη νέα χρονιά από τις εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.

Ξεφύλλισε αυτό το ημερολόγιο «γευθείτε» τα κείμενα και απολαύστε παραδοσιακές, εξωτικές κλασικές και πρωτότυπες συνταγές!

ημερολόγια

Το 2002 έρχεται φορτωμένο με νέα δεδομένα για τη ζωή μας. Τα ημερολόγια, σχολιάζουν την επικαιρότητα, μας θυμίζουν όμως και κάποιες μαγικές στιγμές από τις τέχνες και τις επιστήμες

Ηταν ένα από τα-μαζοχιστικά ομολογώ-αγαπημένα μου αναγνώσματα των παιδικών χρόνων. Το εικονογραφημένο παραμυθάκι, με την δύσμοιρη μικρούλα, που κρατώντας ένα κασελάκι κρεμασμένο από τον καχεκτικό λαιμό της, περιδιάβαινε με τα ξυπόλητα ποδαράκια της

παγωμένα, κάθε γωνιά, στενό και ρούγα, για να πουλήσει τα μουσκεμένα από το χιόνι σπίρτα της, - που ούτως ή άλλως δεν άναβαν- ...ήταν ο πιο συ-

χνός μου εφιάλτης...

Στην ζεστασιά της οικογενειακής ε-

Το κοριτσάκι με τα σπίρτα...

Της Χαρούλας Ουσουλιτζόγλου - Γεωργιάδου

στίας, με όλες τις μελωδίες, τις μυρωδιές και τις γεύσεις των εορτών σε αυτιά και ρουθούνια, ατένιζα συμπάσχοντας εκ του ασφαλούς και εκ του μακρόθεν, το δράμα της πτωχής, πλην... τιμίας, μικρούλας.

Προνομιούχοι μιάς εποχής, όπου υπήρχαν «κοριτσάκια με τα σπίρτα», βιώσαμε την αλλαγή της και θρονιαστήκαμε για τα καλά στην εποχή της κατανάλωσης.

Τώρα, το κάθε «κοριτσάκι με τα σπίρτα», μπορεί να βρει αποφόρια πολυτελείας δωρεάν, ή -στην καλύτερη περίπτωση- να περιδιαβεί στο παζάρι και να πάρει μπλουζάκια «τρία ένα χιλιάρικο». Τώρα, το κάθε πονεμένο, οικονομικά και κοινωνικά κοριτσάκι, αν του δώσεις ένα χιλιάρικο ή ...2,93 ευρώ, αντί να πάει ν' αγοράσει ψωμί κι ελιά, θα προτιμήσει να αγοράσει κρουασάν ετοιματζίδικο, από το περίπτερο της γειτονιάς και μερικά σακουλάκια γαριδάκια για νάχει να μασουλάει μπροστά στην τηλεόραση.

Διότι, ως γνωστόν, ακόμη και η κάθε στάνη, που σέβεται τον εαυτό της, διαθέτει πλέον μια τουλάχιστον τηλεόραση...

Σήμερα, το κάθε «κοριτσάκι με τα σπίρτα», δεν πάσχει πλέον από κρουοπαγήματα στα πόδια. Πάσχει όμως από την ένδεικα του πνεύματος και της παιδείας. Γιατί, πώς να το κάνουμε, το πολύ γαριδάκι, η ανελλιπής τηλοψία της «Λάμψης» και του «Καλημέρα Ζωή», αλλά κατ' αυτάς και του δημοφιλέστατου «Big Brother», μάλλον κάνουν εμάς πνευματικά πτωχότερους και κάποιους άλλους οικονομικά πλουσιότερους!

Βέβαια, αυτά συμβαίνουν στην Ελλάδα της Ευρώπης και του Ευρώ. Γιατί, κάπου αλλού, συνεχίζουν να υπάρχουν αυθεντικά «κοριτσάκια με τα σπίρτα». Κάπου αλλού, κάποια κοριτσάκια που μιλάνε Αραβικά, Σομαλέζικα, Γιουγκοσλάβικα, Αλβανικά, Αφρικάνικα, Κουρδικά ή ό,τι άλλο θέλετε, ψάχνουν γονείς κι αδέρφια στα ερείπια και γωνιά για να ζεσταθούνε. Ψάχνουνε νόημα στην «ανθρωπιά».

Κάπου αλλού, τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά, δεν ανταλλάσσουν ευχές κάτω από το δένδρο, ούτε φωτίζεται η νύχτα τους από παρδαλά λαμπιόνια. Κάπου αλλού, η φτώχεια έχει πρόσωπο κι όνομα. Τα μαγαζιά δεν μετράνε πελάτες, μετράει όμως...πελάτες, η μοναξιά κι η δυστυχία.

Κάπου αλλού, που το πρωί ξημερώνει η θλίψη και το σούρουπο βαραίνει ο πόνος, «ζούνε» άνθρωποι. Κοριτσάκια με τα σπίρτα. Αναβίωση μιάς άλλης εποχής, όπου τα κρουοπαγήματα δεν πληγώνουν μόνο τα γυμνά πόδια, αλλά και τις λεηλατημένες ψυχές.

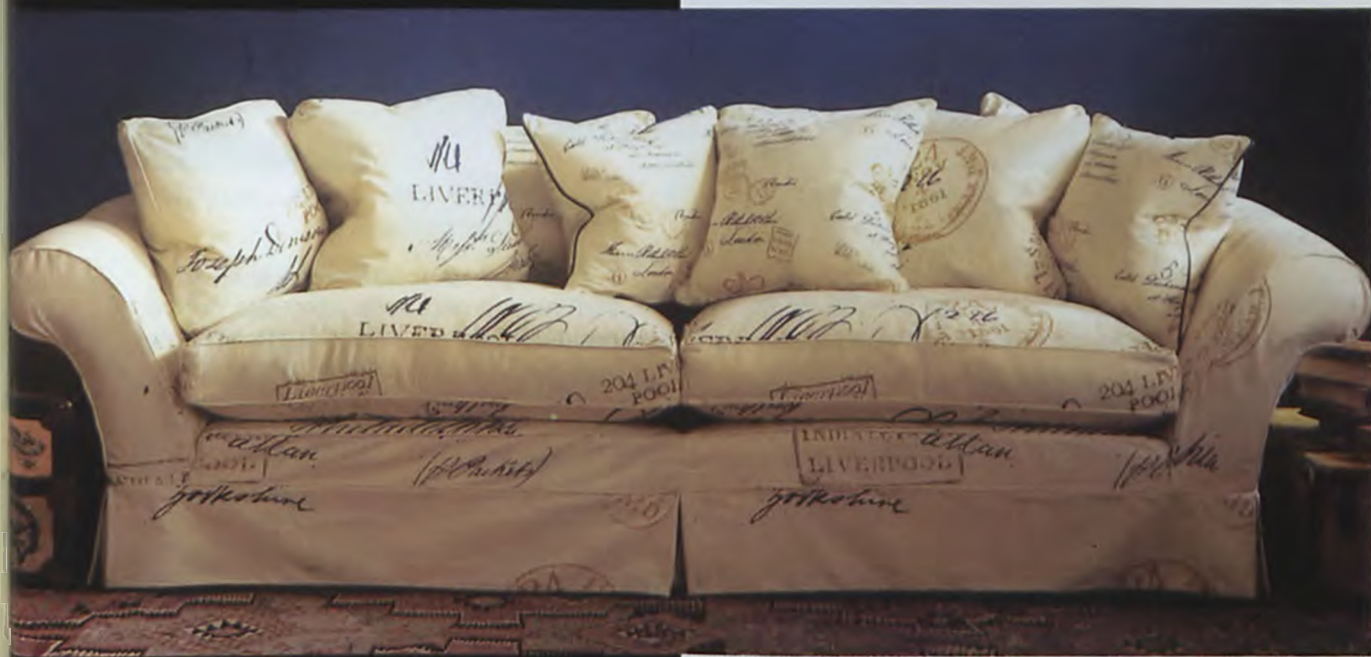
Τί να ευχηθείς. Τί να ζητήσεις. «Ο χορτάτος, ποτέ δεν κατάλαβε τον πόνο του νηστικού», λένε οι παλιότεροι. Ποιος μπορεί να έχει την ψευδαίσθηση, πως φέτος θα τον καταλάβει. Γιατί οι θύτες, κάνουν πάντα τα καλύτερα Χριστούγεννα...

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

σχεδίων

ΜΟΝΤΕΡΝΑ
& γραμμή
ΚΛΑΣΣΙΚΗ

ΕΚΘΕΣΗ: ΠΙΕΡΙΩΝ 216
ΤΗΛ: 74220, 23347
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΠΙΠΛΟ & ΧΩΡΟΣ
ΖΔΡΑΛΗ

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πρασοτηγανιά - σαγανάκι

- 1 1/2 κιλό κρέας χοιρινό
- 1 κιλό πράσα
- ανάλογο λίπος χοιρινό
- ανάλογο αλάτι
- μισό κιλό κεφαλοτύρι
- ανάλογο βούτυρο πρόβιο

Κόβουμε το χοιρινό κρέας σε κομμάτια, καθώς και τα πράσα. Βάζουμε το κρέας στο τηγάνι, το τσιγαρίζουμε

με το λίπος ωσότου ροδίσει, και μετά το βγάζουμε σε πιατέλα.

Κόβουμε τα πράσα ψιλά - ψιλά κομματάκια, τα ρίχνουμε μέσα στο τηγάνι που τσιγαρίσαμε το κρέας και τα τηγανίζουμε ωσότου ψηθούν, ανακατεύοντάς τα με το πιρούνι για να μην καούν. Μετά, τα βγάζουμε και ρίχνουμε το κρέας επάνω. Σερβίρουμε σε μικρά πιατάκια, αναλόγως των ατόμων. Μετά, κόβουμε το κεφαλοτύρι σε μικρά κομματάκια. Τα τοποθετούμε μέσα σε πιάτο με νερό για να φύγει κάπως το αλάτι, που έχει, τα αλευρώνουμε και τα τηγανίζουμε, γυρίζοντάς τα και από τα δύο μέρη, ωσότου ροδίσουν. Τα σερβίρουμε σε πιάτο μεγάλο και μαζί με την τηγανιά τα τρώμε, έχοντας στην άκρη και μια κανάτα κρασί μαύρο για όρεξη.

ΚΟΥΖΙΝΑ - ΠΑΙΔΙΚΟ - ΣΑΛΟΝΙ - ΓΡΑΦΕΙΟ

GRUPPO
SETTEN

EMMESSSE
design

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΜΕΛΕΤΗ ΧΩΡΟΥ-ΣΧΕΔΙΟ ΕΠΙΠΛΟΥ

Γιανναβαρτζής Σταύρος - Μαχαίρα Μαρία
Δ. ΣΟΛΩΜΟΥ 5 - ΒΕΡΟΙΑ (ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ)

ΤΗΛ. 0331 -0-70211 FAX: 0331-0-23065

e-mail: emmesse@otenet.gr

Ε Π Ι Π Λ Ο

Δουβλίτογλου

ΕΚΘΕΣΗ: 7ο ΧΛΜ ΒΕΡΟΙΑΣ - ΝΑΟΥΣΑΣ,

ΤΗΛ.: (0331) 93.003, FAX: 93.422

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΠΙΝΔΟΥ 17, ΒΕΡΟΙΑ

ΤΗΛ.: (0331) 60.376

Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τα ΚΟΥΜΛΟΥΡΙΑ

ΠΑΝΤΩΣ ΕΜΕΝΑ
ΔΕΝ Μ' ΑΡΕΣΕΙ
Ο BIG
BROTHER.

ΤΟΝ ΒΛΕ-
ΠΕΙΣ Ο-
ΜΟΣ...

ΚΟΝΤΑ 100 ΜΕ-
ΡΕΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙ-
ΘΑΜΕ ΕΝΑ ΣΥΝΑ-
ΡΡΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙ-
ΣΟΔΕΙΟ...

ΑΑΑ, ΤΟΣΟ
ΠΟΛΥ ΔΕΝ
Σ' ΑΡΕΣΕΙ...

ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ, ΚΑΝΕ-
ΝΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΤΕΤΟΙΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥ-
ΧΙΑ...

ΕΝΝΟΕΙΣ
ΟΣ ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΕΠΑΓ-
ΓΕΛΜΑΤΙΚΗ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.

ΑΣ ΦΑΙΝΕ. ΣΕ
100 ΜΕΡΕΣ
ΓΙΝΕΣΑΙ ΠΕ-
ΡΙΖΗΤΗΣ
ΠΑΝΤΟΥ!

ΤΑΧΥΡΥΘΜΑ
ΤΜΗΜΑΤΑ
STAR
SYSTEM!

ΕΓΩ ΘΑ ΓΙΝΩ
STAR ΜΕ ΤΗΝ
ΑΞΙΑ ΜΟΥ
ΟΜΩΣ.

ΚΑΛΑ. ΚΑΝΕ
ΚΑΛΟΥ-ΚΑΛΟΥ
ΜΙΑ ΑΙΤΗΣΗ
ΣΤΟΝ ΑΝΤΛ...

ΑΠΟΠΛΕΙΕΤΑΙ. ΘΑ
ΑΝΑΔΕΙΧΘΩ ΔΙΑ
ΤΟΥ ΚΟΠΟΥ ΚΙ ΟΧΙ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΡΩΛΟΥ.

ΒΡΗΚΕΣ ΤΡΟ-
ΠΟ ΝΑ ΚΟΠΙΑ-
ΣΕΙΣ...

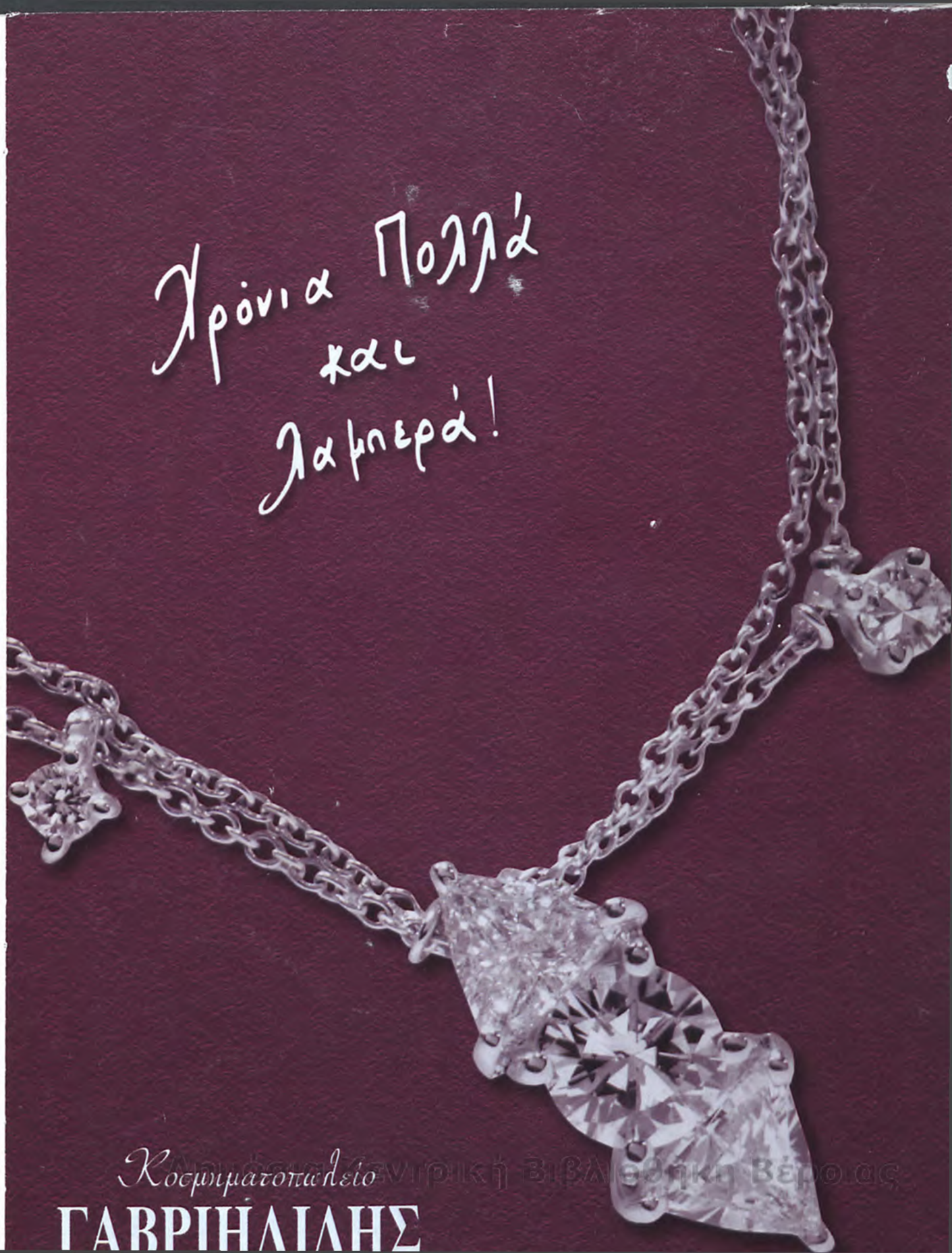
FILOXYL S.A.

Μ. ΦΥΚΑΤΑΣ & ΥΙΟΙ Α.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΞΥΛΟΥ

6.5 χλμ. ΒΕΡΟΙΑΣ - ΝΑΟΥΣΗΣ ☎ 03310 93598 - 93599
INTERNET <http://www.filoxyl.gr> EMAIL filoxyl@alfanet.gr

Χρόνια Πολλά
και
Γαλήνερα!

Κοσμηματοπωλείο Ανδρική Βιβλιοθήκη Βέροιας
ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ